

902.

A "KÖRÖSI CSOMA SÁNDOR" INTÉZET KÖZLEMÉNYEI:

VIII/23. - Budapest, 1963/2507.

László András:

AZ ASZTROLÓGIAI METÓDIKA
ELMÉLETE ÉS GYAKORLATA.

Bevezető tanulmányok.

BUDDHISTA MISSZIÓ - az ARYA.MAITREYA.MANDALA magyarországi ága,
Kelet-európai Központ;

Wesselényi u. 58. - Budapest, 7. - Tel.: 425-047.

I. AZ ASZTROLÓGIAI KÉPLET FOGALMA.

Adott időpontra megállapított égi konstelláció ábrázolását az adott időpont asztrológiai képletének nevezzük.

Az asztrológiai képlet segédeszköz, amely szemléltető jellege következtében megkönnyíti az analízis és szintézis feladatát.

A képlet, amely valamelyik égi koordináta rendszeren keresztül van ábrázolva, kétféle lehet:

a/ primér, vagy ekvatoriális.

b/ szekundér, vagy ekliptikális.

A primér képlet jóval újabb eredetű, mint az ősi ekliptikális forma. Az ekvatoriális primér-direkcióban alkalmazzák általánosan. Noha történtek kísérletek /Koppenstädter/ önálló, tehát nem-direkcionális alkalmazásra vonatkozóan is. Rendszeresen a "szintétikus iskola" hívei dolgoztak ezzel a formával, de csak speciális /prognosztikai/ vonatkozásokban mutatkozik meg előnye a különben jobban bevált szekundér módszerrel szemben.

Lényege az, hogy a pozíciók nem az ekliptikális hosszúságban és szélességben, hanem az ekvatoriális rektaszcenzióban és deklinációban vannak ábrázolva.

A négy sarkalatos pont itt a következő:

P.AU.: pons australis /ARMC/

P.OR.: pons orientalis /keletpont/

P.BO.: pons borealis /ARIC/

P.OC.: pons occidentalis /nyugatpont/

Az ASC. ebből többféle módon számítható ki /az AD érték felhasználásával, stb./; mi az alábbi módszert ajánljuk, az ARMC-ből kiindulva:

$$\operatorname{tg} S = \frac{1}{\cos b} \cdot \cos a : \operatorname{tg} AO/S/$$

vagyis:

$$\lg \operatorname{tg} S = \lg 1 - \lg \cos b + \lg \cos a + \lg \operatorname{tg} AO/S/$$

ahol AO /ascenseo obliqua/ = $ARMC + 90^\circ$;

$$/ AO/S/ = AO - 180^\circ /$$

a = számítási érték, amely a következő módon számítható ki:

$$\lg \cotg a = \lg \cotg \Phi + \lg \cos AO/S/;$$

/ a 180° itt a következő ekvinokciális pontot jelöli; 90° alá módosításról van szó; Pl.: $180^\circ - 110^\circ = 70^\circ = RA/S//$

ahol a Φ : a pólus magasság / = a geográfiai szélességgel/;

b = számítási érték; / $b = a + \text{Epsilon}$ /

$$/ \text{Lambda} = 180^\circ - S /$$

Abban az esetben, ha táblázatok állnak rendelkezésünkre, úgy még egyszerűbben járhatunk el. Az inekvális zónamódszerek zónacsúcsait hasonlóan számíthatjuk ki /az $MD = ARMC - AO$; értékek figyelembevétele mellett./

A planétapozíciókat az alábbiak szerint állapítjuk meg:

kérdéses helyi idő

- K-1 hosszúságnak megfelelő idő, ill.

+ Ny-1 hosszúságnak megfelelő idő

= az illető greenwichi idő

$$\begin{aligned} & \text{a greenwichi idő diurn. log.-a} \\ + & \text{ a plan. 24^h alatti útja diurn. log.-a} \\ = & \text{ a plan. pozíciója a kérdéses időpontban.} \end{aligned}$$

Ha ezeket a pozíciókat át kívánjuk számítani rektaszcenzi-
onális értékekre, a teendő az alábbi:

$$\lg \operatorname{tg} \text{Alpha} = \lg \cos \text{Delta} + \lg \operatorname{tg} \text{Lambda}$$

vagy

$$\cos \text{Alpha} = \cos \text{Lambda} + \frac{1}{\cos \text{Delta}}$$

ahol az Alpha = az objektum ekvatoriális pozíciója a rektaszcen-
zióban;

Delta = az objektum ekvatoriális pozíciója a deklinációban;

Lambda = az objektum ekliptikális pozíciója a hosszúságban.

A deklinációt a hosszúságértékből és az Epsilon értékéből számít-
juk ki, ha az objektum szélessége 0°

$$\lg \sin \text{Delta} = \lg \sin \text{Epsilon} + \lg \sin \text{Lambda}$$

Ha az objektumnak pozitív /észak/ értéke van, akkor ezt az érté-
ket az Epsilon értékéhez hozzá kell adni; ha az objektumnak nega-
tív /déli/ az értéke, akkor ez az érték az Epsilon értékéből le-
vonandó;

$$\lg \sin \text{Delta} = \lg \sin b + \lg \sin \text{Lambda}$$

ahol béta = szélesség;

$$b = \text{Epsilon} \pm \text{béta}$$

A szélesség trigonometriai kiszámítása az alábbi:

$$\cos \text{béta} = \frac{1}{\cos \text{Delta}} + \cos \text{Delta} - \cos \text{Alpha}$$

A hosszúságot pedig így számítjuk ki:

$$\lg \cotg \text{ Lambda} = \lg \cotg \text{ Alpha} / S + \lg \cos \text{ Epsilon}$$

vagy

$$\lg \tg \text{ Lambda} = \lg \tg \text{ Alpha} / S - \lg \cos \text{ Epsilon}$$

$$\text{Alpha} / S = 180^\circ - \text{Alpha}.$$

Az utóbbi /szélesség - hosszúság/ számításokra akkor van szükségünk, ha ekliptikális képletekkel dolgozunk, de csupán csillagászati évkönyvek állnak rendelkezésünkre.

- . -

A primér képletek előnye, hogy a föld gömbiségének sugárzási-mezőket meghatározó szerepe kiemelt; a szekundér képlet viszont a föld napkörüli keringésének, koordinálikus erőmezőinek kihangsúlyozása.

A képletek lehetnek még közönséges vagy nap-képletek, valamint rotációsak; az utóbbiakat horális képleteknek is nevezhetjük.

A horális képletek lehetnek:

a/ meridionálisak, és

b/ horizontálisak.

A meridionális érzékeny pontok az ekvatoriális képleteknél: a P.AU. és a P.BO.;

az ekvatoriális képleteknél: a P.OR. és a P.OC. a horizontális pontok.

Az ekliptikális rendszerek esetében: az MC és az IC a meridionális, az ASC és a DESC a horizontális pont.

Az ekliptikális formában ismerünk u.n. atipusos pontokat is;

ilyenek az E.Z. /ekliptikára értelmezett zenit/; E.N. /ekliptikára értelmezett nadir/, amelyek a horizonttengelytől 90° - 90° -ra vannak és pseudomeridionalisaknak tekinthetők /a Vehlov-féle zónamódszerben a X., ill. IV. zónák középcsucsai/, valamint a Q.MC. /a quadratura medii coeli/ és Q.IC. /quadratura imi coeli/ pontok, amelyek a meridián tengelytől 90° - 90° -ra vannak és pseudohorizontalisaknak tekinthetők /a Gyenes-féle zónamódszerben az I., ill. a VII. zónák középcsucsai./

A meridionális képletek lehetnek:

a/ ausztralisztikusak /alappont a P.AU., v. az MC., v. EZ/;

b/ borealisztikusak /alappont a P.BO., v. IU., v. EN/;

A horizontális képletek lehetnek:

a/ orientalisztikusak /alappont a P.OR., v. ASC., v. Q.MC./

b/ okcidentalisztikusak /alappont a P.OC., v. DESC., v. Q.IC./

/A borealisztikus képleteket az ősi asztrológiában használták, az okcidentalisztikusak nem alkalmasak./

Mi ausztralisztikus képletekkel dolgozunk, tehát primér formában a P.AU.-t, szekundér formában az MC-t tekintjük alappontnak; eltérően minden más iskolától, melyek occidentalisztikus ábrázolást tanítanak.

A drakonikus-mundán, szolszticiális /ekvinokciális/-mundán képleteknél a "quadratura drakonis", illetőleg a nyárpont az alappont szerintünk, s nem a Sárkányfej vagy a tavaszpont, melyek kevésbé fontosak.

Ábrázolási forma szerint:

a kör- vagy négyszetalaku- sémát asztroszkopnak, vagy kozmoszkóp-nak, ha rotációs /horális/, horoszkópnak nevezzük.

A koordinátarendszerben, grafikonban diagrammszerűen ábrázolt formát asztrogrammnak, kozmoگرامmnak, asztrológiai diagrammnak, vagy ha rotációs, úgy horogrammnak nevezzük.

A háromszögalaku, u.n. "Élettükör" /Margana/ sémát asztroflexnek, kozmoфлекsznek, vagy horaflexnek mondjuk.

Természetesen az asztrológia geocentrikusan ábrázolja az égi konstellációt, hiszen a földön élünk. Az u.n. heliocentrikus, v. selenocentrikus, stb. formák nem hozták meg azt az eredményt, amelyet vártak tőlük. Legeljebb speciális kérdésekben adhatnak feleletet.

- . -

Az asztrológiai képlet, és elsősorban az asztroszkóp az, amely feltünteti valamelyik égi koordinátarendszer alapsíkját, a egyszersmind ezen az alapsíkon ábrázolja a zodiákust, a Napot, a Holdat, a bolygókat és a csillagekat, a különféle metszéspontokat és zónákat /házakat/. Láthatjuk tehát fontosságát a képletnek; a későbbiekben megismerkedhetünk a képlet alapelemeivel, valamint az ezekkel kapcsolatos problémákkal.

A PLANÉTÁK ÉS A CSILLAGKÉPEK.

Kétségtelen, hogy az asztrológiai képlet legfontosabb elemei a planéták. A legalapvetőbb és legszigfikánsabb pontok, amelyek egyszersmind a legközelebb vannak földünkhöz. A messzi mult látnokai koncentrációjuk tárgyává tették a planéták fizikai formáját, majd egyre mélyebbre hatoltak az intuitív-meditatív átélésbe, melynek során felismerték azok rejtett, transzfizikális tartalmait, melyeket ezen a tudatsíkon /létsíkon/ adekvát analógikus-szim-bólikus nevekkal láttak el. Téves az a fölfogás, hogy a bolygók színe, vagy egyéb külsődleges tulajdonsága lett volna a névadás alapja. A "Mars" elnevezés pl. amely egy kollektív pszichikus archetípust jelöl, aminek megnyilvánulása megfelel az erőszak karakter-faktorának, a Kain-Ábel faktornak. A görög-római mitológia "istenei" mind ilyen szellemi-lelki alaptulajdonságok jelképes perszonifikációi voltak. Nem a Hadistenről nevezték el a bolygót, s nem a bolygóról az "istent", hanem miután felismerték, hogy a bolygó marsikus tulajdonságait, azt adekvát módon a "Mars" névvel jelölték. A vörös szín és a tetterő asszociatív kapcsolatának is megvannak a kollektív tudatalatti szférában az archetipikus csoportpontjai; vagyis a Mars vörös színe nem oka, de megerősítése az elnevezésnek. S ez a helyzet valamennyi más planéta, csillag vagy csillagkép esetében is.

Egy bíráló jellegű tanulmányban azt a képtelenséget olvastam, hogy a zodiákus csillagképeinek elnevezését azok külső formájának hasonlósága valamely állathoz, vagy egyébhez, indokolja. A "szakértő" szerző szerint pl. a Leo /Oroszlán/ csillagkép nevét a fekvő oroszlánhoz való némi hasonlósága alapján nyerte, s innen adódnak "vélt" tulajdonságai is; megjegyzi azonban, hogy tehénről is elnevezhették volna, ami meglepő eltérésekre adott volna okot. Természetesen nem tehénről, de oroszlánról nevezték el, ami megfelel belső tartalmainak; más kultúrkörökben, pl. Keletázsiaiában az Oroszlán csillagképet Tigrisnek nevezik, mely ugyancsak rokon megjelölés. Ugyanott a Szűz neve az analógikus Nyul, stb. A külső forma itt is legfeljebb aláhuzhatja a jelképszerinti nevet, esetleges hasonlósága alapján. A Neptun, melyet Leveissiernek is neveztek, szintén megfelelő, intuitíven megállapított nevű bolygó, s így valamennyi "új" planéta neve is helyes.

A planéták két csoportra oszthatók: világító-testekre és bolygókra. A világítótestek egyike direkt világító, ez a Nap, a másik indirekt világító, mert a Naptól nyeri visszatükrözött fényét, ez a Hold.

A bolygók asztrológiai szempontból belső és külső csoportokba oszthatók és azokat gyors-, vagy lassu mozgásuaknak is szoktuk nevezni.

Belső bolygók: Merkúr, Vénusz, Föld /mely az asztrológia szempontjából nem számít planétának/, és a Mars.

Külső bolygók: Jupiter, Szaturnusz, Uránusz, Neptun, Plútó, valamint a feltételezett Transzplútó I., és Transzplútó II.

Nézzük meg keringési idejüket a Nap körül:

Merkur:	88 nap,
Vénusz:	225 nap,
Föld:	365 nap /365,2564 nap/, vagyis 1 év,
Mars:	1 év és 322 nap,
Jupiter:	11 év és 315 nap,
Szturnusz:	29 év és 167 nap,
Uránusz:	84 év és 7 nap,
Neptun:	164 év és 280 nap,
Plutó:	249 év és 3 nap.

A "Transzplutókról" még nincsenek adataink; Levitt ugyan a távoli bolygók pályázavarai alapján kiszámította a Transzplutó I. pozícióit, de ezeknek az adatoknak pontosságához kétség férhet. Ebben az évszázadban feltétlenül várható mindkettőnek /sőt esetleg többnek is/ a de facto, obszervatóriumi felfedezése.

A planétákat más szempontok alapján is csoportosíthatjuk asztrológiai értelemben:

Nap	
Hold	
Merkur	
Vénusz	
Mars	
Jupiter	
Szturnusz	<u>Elsőrendű planéták</u>
Uránusz	
Neptun	
Plutó	valamint:

Transzplutó I.

Transzplutó II.

Másodrendű planéták.

A klasszikus asztrológia csupán a hét elsőrendű bolygóval dolgozott, s a keleti asztrológia - noha az újonnan felfedezett bolygókat is figyelembe veszi - szintén ezekkel operál. Valóban képtelen vonása a nyugati csillagtudománynak, hogy nem tesz különbséget fontosság szempontból a primér és szekundér planéták között. Természetesen beszélhetünk tercier, kverter, stb. planétákról is, hiszen az egyiptomi asztrológia is ismert távoli bolygókat. A planetoidák jelentősége az asztrológiában igen csekély.

Mi tíz, illetve tizenkét planétával dolgozunk. Az első- és másodrendű planéták viszonyát az oktáva-elmélet alapján ismer-tetjük.

Nap /Hold/

Hold /Nap/

Merkur /Uránusz/

Venusz /Neptun/

Mars /Plutó/

Jupiter /Kupido/

Szturnus /Géa/

Uránusz

Neptun

Plutó

Kupidé

Géa

Természetesen ezek alapján két újabb fizikális planét kapcsolódhatik ehhez a rendszerhez. Tehát a planéták elvi száma:

$$7 \times 7 = 49.$$

Azonban nem szükséges, hogy minden planétának újabb fizikai megfelelője legyen. Itt a planétákról természetesen tágabb értelemben beszélünk; ezek lehetnek bolygók, esetleg kis-bolygók is, sőt fizikailag ismétlődések is lehetségesek.

A teozófikus és antropozófikus csillagtudomány beszél a transzfizikális planétaláncokról, amelyek hasonlóak az oktávák rendszereihez, a fizikális planétalánchoz.

A teozófikus asztrológiában, melynek teoretikus alapjait H.P. Blavatsky a "Secret Doctrine" idevágó részében fektette le, minden planétának, minden tudatsíkon, minden létszférában megvan a megfelelője.

Természetesen a hét létszféra /hét tudatsík/ megfelel a hét ezoterikus elemnek. A hét ezoterikus elem azonban bizonyos értelemben mind a hét síkon jelen van manifesztált vagy premanifesztált formában, s mindegyiknek megvan a megfelelő planétája.

Ilyen értelemben a síkok és bolygók között olyan szellemi kontaktusok alakulnak ki, s a variabilitások alapján olyan különféle korrelációk állnak fenn, amelyek korszakokat határoznak meg, azok gyökérfajaival és alfajaival.

A planétaláncokban a Föld, a "nyolcadik" planéta is részt vesz, de természetesen ez a hetes láncrendszeren mitsem változtat.

Planéta	Planéta	Elem	Tudatsík	Létszféra	Jelleg
Jupiter	Kupidó	isten	Logos	egység	szellemi
Merkur	Uránusz	tudat	énségi szikra	különválás	szellemi
Vénusz	Neptun	éter	kozmikus tudat-alatti	szellem-test	szellemi
Szatern.	Géa	levegő	kollekt. tudat-alatti	ösztönvilág	lelki
Mars	Plutó	tűz	egyéni tudat-alatti	hajlamvilág	lelki
Nap	Hold	víz	tudat-küszöb	finom-test	lelki
Hold	Nap	föld	öntudat-kör	durva-test	testi

Az első, legfelsőbb három transzcendens elem a fizikai világban csupán közvetve mutatkozik. A gyakorlati asztrológia ezért - a csillagképekkel összefüggésben - csak a négy alsó, azaz "földi" elemmel dolgozhat. Az ezoterikus asztrológia azonban mind a hét elemet tekintetbe veszi, amint erről a későbbiekben szó lesz.

A "földi" elemi beosztás a következő:

Planéta	Elem	Töltés	Jelleg	Nem	Funkció	Irány
Jupiter	tüz- viz	+	aktív	him	elektri- kus	e
Merkur	föld- levegő	o	indiff.	sem- leges	indeme- dier	i
Vénusz	levegő- föld	-	fél- aktív	nő	kevert	m
Szaturrn.	föld- levegő	-	fél- passz.	him	kevert	m
Mars	tüz- viz	+	aktív	him	elektri- kus	e
Nap	tüz- /viz/	+	aktív	him	elektri- kus	e
Hold	víz- /tüz/	-	passz.	nő	magneti- kus	m

Az elemi hovatartozás tekintetében minden planéta kettős; a poláris ellentétet képező elemet is magába foglalja. A töltés - az elementarítás után - a legfontosabb; mivel a töltés nem egyenlő mértékű planétánként, a jelleg és a nem bizonyos eltéréseket mutathat, az irány, a tendencia azonban az alapvető töltéshez igazodik. A Merkúr töltését tekintve ugyan neutrális, helyesebben "töltés-nélküli", azonban egészen enyhe negatív töltöttséget mégis mutat /esetleg pozitívet is/.

A felső oktáva bolygóit megvizsgálva hasonló összefüggéseket kapunk:

Planéta	Elem	Töltés	Jelleg	Nem	Funkció
Kupidó	föld-levegő	+	aktív	him	e
Uránusz	levegő-föld	o	indiff.	neutr.	i
Neptun	víz-tűz	-	fél-passz.	nő	m
Géa	levegő-föld	-	fél-aktív	him	m
Plutó	víz-tűz	+	aktív	him	e
Hold	/tűz/-víz	-	passzív /fél/	him /kevert/	m
Nap	/víz/-tűz	+	aktív /fél/	nő /kevert/	e

Az Uránusz töltés-nélküli, de bizonyos pozitív töltést mégis mutat - ez lenne a Merkúrral való rokonságának külsődleges megítélése. Az Uránusz neutrálisnak mutatkozik, azonban ez a semlegesség, amely a pozitív és negatív töltéselemek kiegyenlítődési törekvéseiből adódik, hirtelen kibillenhet pozitív irányba, és ilyenkor a legintenzívebb elektrikus jellegét mutatja.

A Nap, amely kifejezetten pozitív, szintén magában hordja a negatív-pozitív tendenciák neutrális "hermafrodita" lehetőségét; az Uránusz pedig a "szellemi" nap.

A planéták elemi beosztása a földi síkon a csillagképekkel való rokonság tapasztalati felismerésén alapszik.

Lássuk tehát a planéták rokonsági viszonyát a csillagképekhez:

Nap /Sol/	Oroszlán /Leo/	-	/Rák/
Hold /Luna/	Rák /Cancer/	-	/Oroszlán/
Merkur /Mercurius/	Ikrek /Gemini/	-	Szüz
Vénusz /Venus/	Bika /Taurus/	-	Mérleg
Mars /Mars/	Kos /Aries/	-	Skorpió
Jupiter /Jupiter/	Halak /Pisces/	-	Nyilas
Szturnusz /Saturnus/	Vízöntő /Aquarius/	-	Bak
Uranusz /Uranus/	Bak /Capricornus/	-	Vízöntő
Neptun /Neptunus/	Nyilas /Sagittarius/	-	Halak
Pluto /Pluto/	Skorpió /Scorpio/	-	Kos
Kupidó /Cupido/	Mérleg /Libra/	-	Bika
Géa /Gaea/	Szüz /Virgo/	é	Ikrek

Tarthatatlan az a felfogás, amely szerint egyes csillagképeknek /jegyeknek/ egy, másoknak két "uralkodójuk" van. Minden csillagkép két uralkodóval rendelkezik. A Nap a Rákban, illetve a Hold az Oroszlánban, mint uralkodók, tulajdonságaik alapján nem manifestáltak. Az a véleményünk, hogy - bár egyenlő erősséggel uralkodnak a planéták a csillagképekben - nappal az első, míg éjjel a második oszlopban jelöltek érvényesülnek inkább.

A csillagképek sorrendje és elemi beosztása:

Dialektikai sorrend				Gyakorlati sorrend			
/ mundán /				/ perszonális /			
1.	+	Oroszlán	- tüzes	1.	Oroszlán		
2.	-	Rák	- vizes	2.	Szüz		
3.	+	Ikrek	- légies	3.	Mérleg		
4.	-	Bika	- földies	4.	Skorpió		
5.	+	Kos	- tüzes	5.	Nyilas		
6.	-	Halak	- vizes	6.	Bak		
7.	+	Vízöntő	- légies	7.	Vízöntő		
8.	-	Bak	- földies	8.	Halak		
9.	+	Nyilas	- tüzes	9.	Kos		
10.	-	Skorpió	- vizes	10.	Bika		
11.	+	Mérleg	- légies	11.	Ikrek		
12.	-	Szüz	- földies	12.	Rák.		

Abszolút értelemben nincs sorrendjük a csillagképeknek, azonban a Napból /oroszlanbel/ való kisugárzódás sorrendje szerint igen. A dialektikai sorrend megfelel a mundán /s ezen keresztül a perszonális/ fejlődés menetének. Az individuális fejlődés iránya a forgási-keringési irány; a kollektív fejlődése a precesszió-mutaáció iránya. Az individuális fejlődés szembe halad a dialektikai sorrenddel; gyorsabb, de küzdelmesebb út. Látszólag szinte "hátrafelé" halad az egyén, de a tökéletesedés robbanásszerű. Megállni nem lehet, mert ez a biztos bukást jelenti. A kollektív út simább, de lassabb.

A haladó ember a küzdelmesebb, de rövidebb utat választja, s ezért ez az irány ebből a szempontból is jelentősebb.

A csillagképeket fejlődési irányuknak megfelelően konstitucionális szempontból is fel szokás osztani. A mi felosztásunk különbözik a megszokottól, mivel nem a naiv napéjegyenlőségi zodiákuson alapszik.

1. Oroszlán,	fő	/kardinális/
2. Rák,	szilárd	/stabil/
3. Ikrek,	változó	/mobilis/
4. Bika,	fő	/kardinális/
5. Kos,	szilárd	/stabil/
6. Halak,	változó	/mobilis/
7. Vizöntő,	fő	/kardinális/
8. Bak,	szilárd	/stabil/
9. Nyilas,	változó	/mobilis/
10. Skorpió,	fő	/kardinális/
11. Mérleg,	szilárd	/stabil/
12. Szűz,	változó	/mobilis/

Azt hiszem felesleges bővebben kitérni arra a különbségettevő motívumra, hogy az "Oroszlán" "főbb" csillagkép, mint a Rák.

Az elementáris felosztás négy háromszöget alkot, míg a konstitucionális felosztás három minőségi négyzetet, vagy keresztet képez.

A planétáknál a hetes fokozat a legdöntőbb és a gyökérjelentés. A csillagképeknél a gyökérjelentés, az elemi és konstitucionális hovatartozás, valamint a fejlődési szakasz.

A két Transzplutó kérdése még nem tisztázott. Magam, intuitív meglátás, a Levitt-féle számítások alapján végzett kísérletek, az oktáva-elmélet, és az uralkodási viszonyok szemmel tartása mellett, a közelebbit Kupido /Cupido/, a távolabbat Géa /Gaea/ névvel jelölöm.

A Kupidó-jellegű planéta feltünését régóta várták az asztrológusok, s egyesek az első Transzneptunt vélték annak. Az első Transzplutót különben Wasilko-Sesecki grófnő "Isis" névvel jelöli, melyet azonban nem fogadhatunk el, a törvényszerűségek ismeretében, teljesértékű elnevezésnek.

- . -

Az egyiptomi asztrológia világképlete alapján - amit egyébként a józan felfogás is alátámaszt - a planétákat dominumaik közepén, a 15° -on ábrázoljuk, ha tökéletes uralmukat akarjuk szemléltetni.

A világasztroszkóp pozíciói a következők:

Nap	Oroszlán	15°
Hold	Rák	15°
Merkur	Szűz	15°
Vénusz	Mérleg	15°
Mars	Skerpió	15°
Jupiter	Nyilas	15°
Szturnusz	Bak	15°

A többi csillagképzőna 15° -án a másodrendű planétáknak kellett állniuk. Az ősi asztrológia különben mindig a 15° -ot tekintette - igen logikusan - a csillagképzőna legerősebb pontjának.

A Vénusz és a Merkúr természetesen a geocentrikus szemlélet következtében ennyire nem képes eltávolodni a Naptól; a képlet tehát egy olyan konstellációt ábrázol, amely abban az időben állt fenn, amikor ez a két bolygó külsőbb /Naptól távolibb/ pályákon keringett /vö.: Hörbiger-elmélet./

A világképlet elméletemet bizonyítja a denderai állatöv; ez utóbbi - melyről még bővebben fogok írni - azt az általam leszögezett törvényszerűséget igazolja, amely szerint az ősi alapokon nyugvó asztrológia nem vette figyelembe az ekvinokciális zodiáknak semmiféle formáját, s a természetes állatövről dolgozott, és dolgozik ma is.

Addenderai dodékateória a csillagképeket csigavonalban ábrázolja, az Oroszlánból, a Nap elsődleges etthonából, kibontakozva.

A keletázsiai /tibeti, mongol, kínai/ asztrológia szintén az Oroszlánnal /ott Tigrissel/ kezdi a zodiákust. Az indiai ezoterikus iskolák, melyek a napéjegyenlőségi állatövet elvetik, hasonlóan dolgoznak. A keletázsiai szimbolumokat különben érdemes figyelembe venni, mivel érdekes támpontokat nyújthatnak analógiáik révén.

1. Oroszlán, Tigris, fa,	/ yang +
2. Rák, Tehén, víz és föld,	/ yin -
3. Ikrek, Egér, víz	/ yang +
4. Bika, Sertés, víz	/ yin -
5. Kos, Kutya, fém és föld,	/ yang +
6. Halak, Vizimadár, fém,	/ yin -

7. Vizöntő, Majom, fém,	/ yang +
8. Bak, Birka, tűz és föld,	/ yin -
9. Nyilas, Ló, tűz,	/ yang +
10. Skorpió, Kígyó, tűz,	/ yin -
11. Mérleg, Sárkánygyík, fa és föld,	/ yang +
12. Szűz, Nyul, fa,	/ yin -

A kínai, és általában keletázsiai csillagtudomány, mint látjuk, speciális elemi beosztást is alkalmaznak.

A planéták és csillagképek viszonya azonban mind az európai, mind az egyiptomi, indiai vagy kínai asztrológiában azonos.

Az egyiptomi csillagtudományban ismerünk egy beosztást, mely a fizikális planétalánccal van összefüggésben, és melyet Manilius közöl.

1. Oroszlán, Jupiter /Ammon/
2. Rák, Merkur /Theth/
3. Ikrek, Apelle /Horus/
4. Bika, Venusz /Nephthys/
5. Kos, Minerva /Neith/
6. Halak, Szaturnusz /Typhen, vagy Seb/
7. Vizöntő, June /Satis/
8. Bak, Vesta /Anuka, Maut/
9. Nyilas, Diana /Bubastis, Pasht/
10. Skorpió, Mars /Molech, Zam/
11. Mérleg, Vulkán /Ptah/
12. Szűz, Ceres /Isis/

Ezek a planéták részint planetáris "elvek", részint abba a felfogásba beleilleszthető elemek, amelyek szerint a magasabb fizikai planétaláncokban a Nap és Hold mellett más elemek is szerepelnek.

Az itt jelölt planéták a magasabb fizikális planétalánc megfelelő bolygói. A Jupiter itt lehet a fizikai /asztronómiai/ Jupiter, s egy másik égitest is, Jupiter vonásokkal. A felsorolt bolygók itt távoli bolygók szimbólikus tendenciáit jelölő elnevezések, amelyeknek az ezoterikus asztrológiában mélyebb értelmük van; ezekkel azonban a praxis nem számol.

Az asztrológiai gyakorlat tehát - mint látjuk - 12 planétát, 12 zodiakális csillagképet, és 12 sarkalatos pontot vesz figyelembe.

III. A ZODIÁKUS FOGALMA ÉS AZ EZZEL KAPCSOLATBAN FELMERÜLŐ KÉRDÉSEK.

A zodiákus tizenkét csillagképe gyűrűszerűen helyezkedik el az égboltozaton az ekliptika síkjának mentén, közel az ekvátor síkjához. Ez az egyik oka annak, hogy a zodiákus csillagképeknek kiemelt jelentőségük van a többi csillagképpel szemben.

A keleti csillagtudomány történetében volt egy olyan korszak, amikor tizenkettő helyett tíz csillagképpel dolgoztak, mivel a Vizöntőt /Oroszlánt/ és a Halakat /Szűzet/ összevontnak tekintették; s valószínű, hogy a különböző kulturperiódusokban más összevonások is előfordultak. Ma azonban minden nép asztrológiája a dekatemoriális állatövet alkalmazza gyakorlatában.

Ajánlatos volna a csillagképeket, mint csillagképzónákat felfogni. A csillagképek ugyanis csak megközelítően $30-30^{\circ}$ -osak; egymásbaátnódó, összekapcsolódó az elhelyezkedésük. Amennyiben egy csillagképzónát pontosan 30° -osnak fognánk fel és $5-5^{\circ}$ -os átmeneti toleranciát alkalmaznánk az egymásba kapcsolódások hatáspontja körül, biztosítva lenne a pontos munka.

Az asztrológia többféle zodiákusról beszél; nézzük meg, melyek ezek?

- 1./ Természetes /naturális/ csillagkép-zodiákus;
- 2./ Spekulatív ekvinokciális jegy-zodiákus;
- 3./ Spekulatív drakónikus jegy-zodiákus.

A természetes csillagkép-zodiákus asztrofizikai realitás; hatalmas fizikális-transzfizikális objektumok konglomerátumainak együttese. Vizsgálható, spektrálanalizissel elemezhető, teleszkóppal részleteiben megfigyelhető égi jelenség-valóság.

A zodiákus mágikus és fizikai sugárzás-központok tizenkettes rendszere, mely primér szimbólumnak tekinthető.

A primér szimbólum - az ezotérikus értelmezés szerint - az a relative objektív konkrétum, amely intenzív kontaktusban áll az illető tudatszférából egy másik - relative mélyebb - tudatszférába ható megnyilvánulási iven egy direkt prémanifesztált transzcendens tartalommal, amely a fizikai szimbólum transzfizikális előképe.

Primér szimbólumok tehát a planéták, a csillagképek, stb. Nem lehet azonban szimbóluma elsődleges, közvetlen értelemben valaminek, egy meg-nem-lévő fizikai objektum. Az Oroszlán tendenciák szimbóluma az Oroszlán-elv, amely az Oroszlán-csillagkép fizikai lényében manifesztálódik /függetlenül attól, hogy végső fokon a tudatban az Oroszlán egy kép, amely sem realitás, sem irreálitás/. Azonban nem primér szimbólum-megnyilvánulás az ekliptika ívének egy szakasza, melyet Oroszlánnak nevezünk, de nem azonos az Oroszlánnal. Minden olyan ellenvetés, amely a spekulatív állatövek gyökerlati előnyére hivatkozik, nélkülözi az ezotéria szellemi /nem betűszerinti/ ismeretét.

A napéjegylenlőségi zodiákus azon alapszik, hogy a nyugati asztrológiának egyik kiemelt időszakában, körülbelül 2000 évvel ezelőtt az északi féltekére értelmezett "tavaszpont" /az égi ekvátor és az ekliptika metszéspontja/ a Kos csillagképzóna 0°-ára került.

Ez több szempontból jelentékeny időpont volt; ekkor kezdődött egy új világéra, ebben az időben született és élt, tanított Jézus, a Krisztus, ekkor kezdett elterjedni a kereszténység, ekkor szögezte le Hipparchos a precesszió tényét, stb. Eddig az ideig a csillagtudomány a természetes állatövet alkalmazta, ettől kezdve azonban a Tavaszpontnak különleges "kezdőpont"-jellegét tulajdonítottak. Ez nem lett volna baj, viszont a pozíciót a fentebb említett kronológiai és egyéb érdekességei miatt állandósították. A csillagászat, amely ebben az időben /Ptolemaios/ erőre kapott, örömmel fogadta a Tavaszpont kezdőpontként való alkalmazását; ugyanígy ama időben az asztronómia is az ekliptikán állapította meg az égitestek állásait. Az asztrológusok a Kos 0° -kal jelölték a zodiákus kezdetét, s lassan "elfelejtették" a valóságos állatkört. A Tavaszpontot egyszersmindenkorra azonosították a Kos 0° -kal, s így lassankint a valóságos zodiákuson egy "nem-létező-állatöv" kezdett mozogni a precesszió irányában. Idővel egyre jobban távolodott a spekulatív Kos 0° a valóságtól, s az asztrológia megbízhatósága egyre csökkent.

Természetesen a napéjegyenlőségi állatövnél a legnagyobb jóindulattal sem lehet semmiféle asztronómiai, exotérikus, ezotérikus, vagy tapasztalati alapot tulajdonítani.

1./ Az ekvinokciális zodiákus nem fizikai tény; az asztronómia kigondolt elemekkel nem foglalkozhat.

2./ Mint nem-fizikai, hanem kigondolt elem, ezen a tudatsíkon nem lehet primér szimbólum kifejeződése valamilyen szellemi tartalomnak.

3./ Az asztrológia használatába 2000 esztendővel ezelőtt került, mint a csillagászati számításokat megkönnyítő elem; az ősi csillagtudomány nem ismerte.

4./ Az asztrológiai ezotéria keleti felfogásával homlokegyenest ellenkezik.

5./ A tapasztalat nem igazolja; amennyiben megtévesztő eredményeket mégis elértek, ezek oka a nagyfoku önáltatáson kívül, a Kosnak, mint tüzes csillagképnek az Oroszlánnal való analógiája, később pedig, amikor a Tavaszpont a Halakban volt már, a napéjegyenlőségi pontnak kezdőpont-jellege, mely a Koson keresztül bizonyos Oroszlán /1. fejlődési szakasz/ vonatkozást mutatott.

- . -

Az asztrológusok - gyakran kiváló szakemberek is - minden további nélkül elmennek e kérdés mellett. Esetleg hivatkoznak a középkori és újkori asztrológia nagyjaira, Cardanusra, Leovitiusra, Campanusra, Tycho de Brahhere. Meg kell jegyeznünk, hogy a régebbi asztrológusok - mivel a "két" zodiákus között akkor még nem volt akkora különbség - valóban jobban tudtak dolgozni. A keleti, nevezetesen az indiai asztrológia minden komolyabb iskolája a természetes állatkört alkalmazza, s csak néhány olyan felszínes iskola akad, amely a nyugati /európai, arab/ hatásra, mellest a napéjegyenlőségi zodiákust is figyelembe veszi. A keletázsiai csillagfejtők szintén a csillagképek zodiákusát alkalmazzák. Európában szintén vannak oly kutatók, akik a természetes dodekatemniát részesítik előnyben, azonban módszerük félmegoldás, mivel a Kost tekintik kezdő csillagképnek, s a napéjegyenlőségi kört is számításba veszik.

Különben az egész nyugati asztrológia elismeri, hogy a következő világekorszakban a Tavaszpont a Vizöntőben lesz, s ezáltal a Vizöntő tendenciák lépnek életbe. Joggal vetődik fel ezek után a kérdés, hogy miért nem a Kos és a Halak érvényesülnek állandóan a Tavaszpont körül, ha a valóságos csillagképek jelentéktelenek? Mikor "vesztette el" alaptulajdonságait a valóságos állatöv? Ha a valóságos állatöv nem elsődleges, akkor miért erről nevezték el a napéjegyenlőségi jegyeket?

Mit hoztak fel az ekvinoktális jegy-zodiákus hívei elméletük igazolására? Lássuk a terjedelmében kicsi, magyar asztrológiai irodalom kimagasló alakjának, Dr. Baktay Ervinnek véleményét erről a kérdésről!

"Sőt, hogy mennyire a Nap szerepe a döntő ebben, azt mindenél jobban igazolja az ósrégi tapasztalat, s az asztrológia egyik alaptétele: hogy a Nap tizenkét egymásra következő évi pályaszakasz tartalmazza az állatöv szakaszainak hatásait, függetlenül a valóságos állatövi csillagcsoportok - csillagképek - helyzetétől. Mert a földtengely elhajlása folytán a Nap évről-évre az állócsillagok állatövének más és más pontján éri el az ugynevezett Tavaszpontot, s a nappálya állatövének jegyeit mindig ettől a ponttól számítjuk. A nappálya állatövén tehát a Kos jegye a Nap mindenkori Tavaszpontjától kezdődik, akkor is, ha a Nap az állócsillagképek állatövének más csillagcsoportjában van." /"A csillagfejtés kényve" 23. old./

Fentiekkel sajnos nem érthetünk egyet. Az asztrológia története valóban ősi, de 2000 év azt hisszük nagyonis vitathatóan nevezhető annak, különösen egy több évtizezredes multa visszatekintő tudomány esetében. Az, hogy a Nap pályaszakaszai jelentékenyek, nem kétséges, azonban a csillagképekkel ez csak akkor kerül vonatkozásba, ha a pályaszakaszokat a csillagképek képezik; a Tavaspontból, vagy egyéb pontból kiinduló szakaszok periódicitásának hipotézise kifejezetten spekuláció, amelynek nincs köze az ezotérikus szemlélethez. Az a felfogás pedig, hogy ezek a pályaszakaszok inkább tükröznék a csillagképekben megnyilvánult jelképes tartalmakat, mint maguk a csillagképek, teljesen abszurd, sőt igen merész állítás. Ráadásul, hogy ezek a pályaszakaszok a Kos-sal kezdődnek, még képtelenebbé teszik az egész gondolatkomplexumot. Egyébként az asztrológiának - mely dialektikus és intuitív ismeret - nem volt alaptörvényei közt oly megalapozatlan állítás, mely szerint egy nemlétező állatöv tartalmazná az állatöv szimbolikus jelentését, még hozzá attól függetlenül.

A keleti asztrológia egyébként, mint már említettük, a valóságos állatövvvel dolgozik. Erre vonatkozóan érdekes utmutatásul szolgál Brandler-Pracht, "Hindu Astrologie" c. munkája és egyéb művek. Az egyikből idézve:

- "A nyugati asztrológia elhanyagolja a vázolt tényt /mármint a precessziós mozgásból adódó kettős zodiákus tényét - az én megjegyzésem/. Az indiai asztrológia ezzel szemben különbséget tesz egy "természetes" és egy "mesterséges" zodiákus között. Megtartja a "természetes" zodiákust, amelyben a jegyek és csillagképek összhangban vannak." - /Ven. Dr. Hetényi Ernő./

Dr. Baktay Ervin a továbbiakban a következőket írja: -"Az asztrológiában ez a Nappálya állatöv, vagyis az állatövi jegyek sora szerepel, mert a csillagfejtők évezredek óta megfigyelték, hogy az egyes jegyek hatásai nem az állatövi csillagképekkel, hanem a Nap körutjának fázisaival, szakaszaival függnek össze. Némely régi kultúrkör csillagfejtői, pl. a hindu asztrológusok, manapság is figyelembe veszik a csillagképek állatövét és ennek eltérését az állatövi jegyeiktől."- /l.c.: 47. old./

Még egyszer figyelmeztetnünk kell arra, hogy azok az "évezredek" mindössze 2000 év, és ez csupán az európai asztrológia életében jelentős idő; ama európai asztrológiában, amelyre joggal mondhatjuk, hogy rossz eklekticizálása volt az egyiptomi és arab asztrológia legkülsőségebb elemeinek.

Az asztrológusok évezredek során éppen ellenkezőleg, arra a következtetésre jutottak, hogy a csillagképek zodiákusa az alkalmazandó, mint ahogyan a régi kultúrkörök asztrológusai is ezt teszik Dr. Baktay Ervin megállapítása szerint is. Egyébként csak a régi kultúrkörök asztrológusainak volt lehetőségük a több évezredes megfigyelésre.

Györffy László, "Asztrológia" c. művében már utal a két állatöv kombinációjának lehetőségére - bár ezzel még nem old meg semmit. Különbösen az egész nyugati asztrológia Brandler-Prachtéktól, Klöckleren, Schwickerten, Glahnen, Kraften, Keppenstädteren keresztül Karlhuberig és Troinskiig, ebben a képtelen járomban vergődik, noha a nagy képzettségű szerzők ismerik a kivezető utat, de járni azon csodálatosképpen nem óhajtanak.

Van azonban egy még fantasztikusabb spekulatív zodiákus is, az u.n. drakonikus állatöv. A Holdcsomópont-zodiákus alapelvét - amely abban találja gyökerét, hogy az indiai asztrológia nyomán Glahn a Sárkányfejnek kezdőpont jellegét tulajdonított - Vági Mihály dolgozta ki, az egyébként értékes, német nyelven megírt munkájában. /"Die Mondknoten und die Astrologie."/

Vági elévülhetetlen érdeme, hogy a drakonikus pontok jelentőségét felismerte és visszahelyezte azokat jogos piedesztáljukra. Sajnos azonban a kimagasló tudásu szerző beleesett abba a hibába, amely minden "társtalan" elmélet kidolgozójának hibája szokott lenni, hogy szinte monomániás tulzással kezdte felbecsülni hipotézisét, azt újabb és újabb járulékokkal kiegészítve. Először is bevezette a holdcsomópont-házakkal való operációt, ami még a hagyján, hiszen a többi házelmélet sem sokkal logikusabb. Bevezette azonban a többszörösen alaptalan holdcsomópont zodiákust is, amelyen a Sárkányfej megfelel a Kos 0° -nak. Természetesen ez a zodiákus még ellentétesebb viszonyban áll a valósággal, tehát még kevésbé van indokolható alapja.

Minden spekulatív állatkörre érvényes a nemzetközi viszonylatban is a legjelentékenyebbek közé tartozó magyar csillagásznak, Kulin Györgynek a véleménye:

- "Az asztrológia a tavaszpont helyéül ma is a Kest jelöli, holott a valóságban már a Vizöntő határán van. Ha például a Nap a Vizöntő határán van s onnan sugároz, a horoszkóp a régi rendszer alapján a Kosban tünteti fel. Minden magyarázat, mely a nyilvánvalóan képtelen tényt, magyarázni igyekszik, erőtlen és gyermekes. Mert ha a Vizöntő, mint erőközpont, tényleges sugárzásokat

küld, természetének nem szabadna megváltoznia csak azért, mert a tőle oly roppant távolságban lévő kicsiny föld tengelye precessziós mozgásban odébb fordult." /"A távcső világa", 592. old./

A csillagászatnak ez a támadása - ha a többi nem is - feltétlenül jogos, bár figyelmen kívül hagyja a keleti asztrológia álláspontját ebben a kérdésben. Amennyiben az ősi alapokon nyugvó felfogásom viszhangra találna a kutatók között, az asztrológia és az asztronómia, ha nem is "békülne ki", de a köztük lévő feszültség, ha kis mértékben is, de bizonynál enyhülne.

A lunáris zodiákus.

A keleti asztrológiának van egy olyan motivuma, amelyek csak fenntartással érthetünk egyet. Ez a jelentékeny dolgoknak jelentéketelnebbekkel /noha nem alaptalanokkal/ való elhomályosítása. Ebbe a körbe tartozik a lunáris zodiákus is. A lunáris, helyesebben luni-szoláris állatöv a valóságos, vagy a spekulatív állatöv ekliptikális ívén halad végig. 27, illetve az egy rejtett szakasszal együtt 28, egyenkint $13^{\circ}20'$ -es holdállomásból, vagy asztérumból /nakshatra/ áll. Ezek a holdállomások 4 szakaszra, $3^{\circ}20'$ -es padamokra /navamsa/ oszlanak. A lunáris állatöv a Tavaszpontnál kezdődik és ide is tér vissza. Feltehető, hogy régebben ez a Rák 0° -kal, vagy 15° -kal kezdődött, esetleg más csillagkép /Oroszlán, Kos/ 0, vagy 15° -val, s csak későbbi időpontban alkalmazták a Tavaszpontra.

Alapja az, hogy a Hold napi pályaszakaszaiban bizonyos csillagképek állnak, s ezek érzékennyé teszik a lunáris állatöv megfelelő fokait. Az egész "érzékenység-elmélet" az asztrológia egyik "legérzékenyebb", legsebezhetőbb pontja.

A Tavaszponttal együtt semmiféle csillagképek, vagy csillagok tulajdonságai nem haladnak együtt. A lunáris állatövnek lehetnek mélyebb alapjai, de alkalmazott formája nem több érdekes kuriozumnál, mely a gyakorlat számára jelentőséggel nem bír.

A zodiakális csillagképzónák belső szakaszai
és azok beosztása.

Kevés oly problematikus fejezete van az asztrológiának, mint a csillagképzónák belső szakaszainak kérdése. Egyes kutatók a belső szakaszok rendszerének egész sorát állapítják meg, mások minden ilyen szakaszt spekulatívnak minősítenek. A gyakorlatilag helyes megoldás a két szélsőséges vélemény "felezőpontjából" fog kisarjadni.

Alapjában véve a zodiakális csillagképeknek valóban nincsenek "belső szakaszai", azonban a fejlődési irány figyelembevételé alapján, a tapasztalati pozitív-negatív töltöttség megállapításából és a triplicitás tényéből kifolyóan, bizonyos értelemben beszélhetünk belső zónákról. Fontos azonban körülhatárolni a belső zónák elvi jelentőségét, hogy a meg nem felelő rendszereket kizárhassuk. Nézzük, vizsgáljuk meg, az alábbi, kiterjedési nagyságrend szerinti sorrendben bemutatott ivszakaszokat.

A "Hórák":

Horának a csillagképzónák $15-15^{\circ}$ -os szakaszait nevezzük. Az elnevezés onnan ered, hogy a rotációs-pontok 15° -ot az iven egy óra /hora/ alatt tesznek meg. A pozitív csillagképzónák rotációs irányban számított első hórája pozitív, második hórája negatív. A negatív csillagképzónák első hórája negatív, a második pozitív. A pozitív hórákat szolárisaknak, a negatívakat lunárisaknak nevezzük. A szoláris hórák aktív, a lunárisak passzív jellegűek. Feltétlenül figyelembe vesszük a hórákat, melyek a jellemvonások finomabb árnyalatainak megállapításánál kiemelt szerephez juthatnak.

A dekanátusok /dekádok, zónaharmadok/.

A dekanátusok - amint arra nevük is utal - $10-10^{\circ}$ -ot zárnak magukba. A zodiákuson tehát 36 zónaharmad van. A dekanátusok beosztása vitatott kérdés volt már régóta, és korántsem lezárt probléma még ma sem. Az egyiptomi /valószínűleg csak a későbbi és felületesebb/ asztrológia egyes iskolái az alábbi beosztást ajánlják:

Kos $0^{\circ}-10^{\circ}$ Mars

$10^{\circ}-20^{\circ}$ Nap

$20^{\circ}-30^{\circ}$ Vénusz

Bika $0^{\circ}-10^{\circ}$ Merkúr

$10^{\circ}-20^{\circ}$ Hold

$20^{\circ}-30^{\circ}$ Szaturnusz

Ikrek $0^{\circ}-10^{\circ}$ Jupiter

Ez a sorrend a továbbiakban ismétlődve folytatódik.

/A spekulatív állatövön jegyharmadokról beszélünk./

E beosztás könnyen félrevezetheti a laikusokat, míg a felületes kutató ráadásul - indokolatlan módon - a spekulatív állatöv alkalmazásának igazolását látná benne, amíg kísérletekkel meggyőződik gyakorlatilag értéktelen voltával.

A többi dekád-beosztás a triplicitáson, vagyis a csillagképzónák /jegyek/ elementáris rokonságán és trigon-kapcsolatán alapszik.

A klasszikus - noha nem ősi - beosztás szerint a csillagképzóna 1. dekanátusa magát az illető csillagképet tükrözi, annak uralkodóval együtt. A 2. harmad az illető csillagképzónával /jeggyel/ trigonban álló, a rotációs irány sorrendjében utána következő, elementárisan azonos csillagképzóna jellegét mutatja. A 3. dekanátus az ezután /a 2. után/ következő trigon-csillagkép jellemvonásait viseli magán.

Példa: Az Oroszlán 1. dekanátusa Oroszlán /Nap, Hold/, a 2. dekanátusa Nyilas /Jupiter, Neptun/, a 3. dekanátusa Kos /Mars és Plutó/.

Ezt a beosztási módot, mivel az ősi törvényszerűségeket nem tükrözi, s mert tapasztalatok nem igazolják, nem alkalmazzuk. Dr. Baktay Ervin említett művében szintén egy igazolatlan beosztási módot ismertet, amely szerint az 1. dekanátus magát a csillagképet /jegyet/, a 2. a sorrendben előtte lévő trigon-csillagzónát, a 3. az utána következőt jelképezi. Például: az Oroszlán 1. dekanátusa Oroszlán /Nap, Hold/, a 2. Kos /Mars, Pluto/, a 3. Nyilas /Jupiter, Neptun/.

E beosztások nem veszik tekintetbe mindkét /precessziós és rotációs/ sorrendet és ezért eltérnek a törvényszerűségtől.

Vehlov volt az, aki a nyugati csillagtudományban először kezdte kutatni a törvényszerűségeket. Bebizonyította azt, hogy minden szempontból helytelen a zónák /jegyek/ bármelyik /de nem középső/ részének kiemelt figyelembevétele. A zónák 15° -a tükrözi a zóna jellegét leginkább /erre utal az egyiptomi világképlet is/. Vehlov módszere - melyet mi is elfogadunk - új, de mégis ősi alapokon nyugszik. Minden valószínűség szerint a régi egyiptomi asztrológia is ezt alkalmazta. A triplicitás elvét a legjobban kifejezi és mindkét irányu sorrendnek megfelel.

A 2. dekanátus /a középső/ fejezi ki magát a csillagképet /jegyet/ és ezek uzalkodóit, az 1. az előtte lévő trigon-csillagképet, a 3. az utánna következőt tükrözi.

Az Oroszlán 2. dekanátusa /középső része/ Oroszlán /Nap és Hold/, az 1. dekanátusa Kos /Mars, Plutó/, a 3. Nyilas /Jupiter, Neptun/.

A dekanátusok azon abapszanak, hogy a trigon-csillagképek sugárzásaira a kérdéses csillagkép szélső szakaszai affinitást mutatnak.

A fél-dekanátusok, vagy dvadashamsák /óra-harmadok/:

Ezeket az $5-5^{\circ}$ terjedelmű szakaszokat az indiai asztrológia egyes iskolái alkalmazzák. Jelentőségük csekély. A páratlan /1/ dvadashamsa pozitív, a páros /2/ negatív tulajdonságot mutat.

A navamsa-harmadok:

Ezeknek az $1^{\circ}6'40''$ -es szakaszoknak alkalmazását mi ~~most~~ vezettük be. Jelentőségük azonban csak az MC és az ASC pozícióinál van szerintünk. A beosztás analóg a dekádokéval, illetve a navamsákéval. Példa: Az Oroszlán 1. dekádja Kos, annak 1. navamsája Nyilas, ennek 1. navamsa-harmada Oroszlán, a 2. /középső/ Nyilas, a 3. Kos.

A zóna-ötödöket a hora alszakaszaihoz hasonlóan alkalmaz -
zuk.

A trimsamák:

Indiai eredetű, nem mindig egyenlő szakaszokból álló /periódikus/ rendszer. Alan Leo nagy jelentőséget tulajdonít ezeknek is. Mi kuriózunak tekintjük.

Kos	$0^{\circ}-5^{\circ}$	Mars
	$5^{\circ}-10^{\circ}$	Szturnusz
	$10^{\circ}-18^{\circ}$	Jupiter
	$18^{\circ}-25^{\circ}$	Merkur
	$25^{\circ}-30^{\circ}$	Vénusz
Bika	$0^{\circ}-5^{\circ}$	Vénusz
	$5^{\circ}-12^{\circ}$	Merkur
	$12^{\circ}-20^{\circ}$	Jupiter
	$20^{\circ}-25^{\circ}$	Szturnusz
	$25^{\circ}-30^{\circ}$	Mars

Ikrek $0^{\circ}-5^{\circ}$ Mars és a peridiocitás a továbbiakban
ugyanígy folytatódik.

Vannak még egyéb, jelentéktelenebb belső szakaszbeosztások is, azonban mivel tulsok spekulatív motivumot vélünk ezekben fedezni, alkalmazásuktól eltekintünk.

A fokok:

A zodiákus fokainak vizsgálatánál négy nevet kell elsősorban megemlítenünk: Fludd, Charubel, Alan Lee és Carter. Robert Fludd, a rózsakeresztes misztikus, mint kiváló asztrológus, a zodiákus fokaival meditatív úton foglalkozott. Megállapította az Azamen-fokok létezését, vagyis az állatöv oly pontjait, amelyen violens planéta súlyos testi-lelki veszélyeket jelez.

Charubel, francia asztrológus és látnek, mediális úton próbálta megközelíteni - méghozzá igen jó eredménnyel - a zodiákus fokainak eszmei tartalmát. Megállapításai a valóságos állatövre átértékelve is helytállóak. Fludd Azamen-fokait, tőle függetlenül, maga is "azameneknek" találta.

Alan Lee idevágó "meditációi" /ő így írja/ nem meditációk, hanem gondolati torzszülemények. A Kos 1. foka, szerinte, Kos, a 2. foka Bika, a 3. Ikrek, és így tovább /!/ Módszere természetesen sehol nem válik be.

Carter, a kiváló angol kutató is sokat foglalkozott a fokok problémájával. Leszögezte, hogy a hagyomány helyesen tekinti a páratlan fokokat pozitíveknek, a párosakat negatíveknek. Carter szerint pozitív fokon fiuk, negatívakon lányok születése a gyakoribb - az ASC. helyzet figyelembevétele alapján.

Magam is foglalkoztam ezzel a kérdéssel és elfogadom Carter véleményét. Azonban a naturális állatövön, különösen az MC helyzetét vizsgálva, még jobb eredményeket kapunk.

Összegezve az elmondottakat, alkalmazzuk:

1. a teljes zodiákust / 360° -os/,
2. a 12 csillagképzónát / 30° -osak/,
3. a 24 órát / 15° -osak/,
4. a 72 dvadashamsát / 5° -osak/,
5. a 144 fél-dvadashamsát / $2^{\circ}30'$ -esek/,
6. a 36 dekanátust / 10° -osak/,
7. a 108 navamsát / $3^{\circ}20'$ -esek/,
8. a 324 navamsa-harmadot / $1^{\circ}6'40''$ -esek/,
9. a 60 zónaötödöt / 6° -osak/ és
10. a 360 alapegységet / 1° -osak/.

Ezekén kívül más egységet nem fogadunk el. A fenti szakaszok egyébként a prognosztikában, mint direktionális kulcsok is szerepelhetnek.

A zodiakális különbség értékének megállapítása:

Ahhoz, hogy a természetes zodiákussal dolgozhassunk, át kell számítanunk az ekvinokciális pozíciókat naturálisokra.

Elsősorban a Tavaszpont /Kos 0° / valóságos helyzetét kell megállapítanunk, s a többi ebből következik. Még egyszer leszögezzük, hogy tisztában vagyunk azzal a ténnyel, amellyel az asztrológia is számol, s mely abban áll, hogy a csillagképek nem pontosan $30-30^{\circ}$ -osak, hanem kisebbek vagy nagyobbak valamivel, egymásba hatolnak, vagy "hézagokat" hagynak maguk mögött, illetve egymás között. Ezért kell bevezetni a $30-30^{\circ}$ -os csillagzóna fogalmát, amely azzal jár, hogy a zónák határán betartjuk a legalább $5-5^{\circ}$ -os átmeneti toleranciát.

A csillagászok szerint a Tavaszpont még nem jutott be a Vizöntőbe, de a határát már megközelítette. Az indiai asztrológusok szerint /bár lehet, hogy a Nyugat jóindulatu félrevezetése céljából mondják/ még elég távol van a Tavaszpont a Vizöntötől; míg a kínaiak szerint a Vizöntő-tendenciák már érvényesülnek /bár ez nem jelenti okvetlenül azt, hogy a Tavaszpont már a Vizöntőben van./

Az indiaiak a zodiakális különbséget "ayanamshának" nevezik s a kiszámítását a következőképpen ajánlják:

- kérdéses évszám
498 év

= azzal az évszámmal, mely a Tavaszpontnak a Halakban eltöltött idejét jelzi $\times 50 \frac{1}{3}''$ -cel.

Képletben kifejezve: $\frac{T - t}{p} = \text{Lambd}^a$

ahol T = kérdéses évszám, t = - 498 év /ekkor volt a Tp. a Kos 0° -on/ $p = 50 \frac{1}{3}''$ /a prec. m értéke/, lambd^a = az ayanamsha értéke.

Például:
$$\begin{array}{r} 1963 \\ - 498 \\ \hline \end{array}$$

$$= 1465 . 50 \frac{1}{3}'' = 20^{\circ}49'; \text{ Tavaszpont: Halak } 9^{\circ}11'.$$

Az ayanamsha minden pozícióból levonandó! Az ayanamsha értékét egyes nyugati asztrológusok 33° -ban, mások 30° -ban állapították meg.

Hagom, az intuitív megközelítés mellett, a történelmi adatokat, a csillagászat feltételezését, a csillagok, nevezetesen az állatövi csillagképek vezércsillagainak pozícióját is, figyelembevéve az alábbi eredményre jutottam:

$$\begin{array}{l} T = x \\ \hline t = + 4 \text{ év} / \text{Kr.e. 4-ben állt a Kos } 0^{\circ}\text{-án a Tp.} / \\ p = 50.2564'' / \text{az ált. precesszió értéke} / \\ / T + t / . p = \text{Lambda}^a; \end{array}$$

Például:
$$\begin{array}{r} 1963 \\ + 4 \\ \hline \end{array}$$

$$= 1967 . 50.2564'' = 27^{\circ}24'; \text{ Tavaszpont: Halak } 2^{\circ}36'$$

A $27^{\circ}24'$ az ayanamsha hozzávetőleges értéke 1963-ban; ennyit kell levonnunk minden pozícióból, melyet az I. fejezetben foglaltak alapján kiszámítottunk - ha 1963-évben képletet készítünk. A többi évben ennek megfelelően járunk el.

Vizsgáljuk meg a csillagok helyzete szerint, melyik elmélet a mérvadó:

A Regulus, az alpha Leonis /Cser Leonis/ pozíciója:

$\begin{array}{r} 29^{\circ}21' \text{ Oroszlán} \\ - 20^{\circ}49' \\ \hline \end{array}$	$\begin{array}{r} 29^{\circ}21' \text{ Oroszlán} \\ - 33^{\circ} \\ \hline \end{array}$	$\begin{array}{r} 29^{\circ}21' \text{ Oroszlán} \\ - 30^{\circ} \\ \hline \end{array}$
$= 8^{\circ}32' \text{ Oroszlán};$	$= 26^{\circ}21' \text{ Rák};$	$= 29^{\circ}21' \text{ Rák};$
/megfelel/	/nem felel meg/	/nem felel meg/
$\begin{array}{r} 29^{\circ}21' \text{ Oroszlán} \\ - 27^{\circ}24' \\ \hline \end{array}$		
$= 1^{\circ}57' \text{ Oroszlán}$		
/megfelel/		

A Regulus esetében a kontrollnak az indiai metódus és a mi metódusunk felel meg a csillagképezonosságnak.

A Spica; alpha Virginis pozíciója Mérleg $23^{\circ}19'$

$$\begin{array}{rcl} 23^{\circ}19' \text{ Mérleg} & / & 23^{\circ}19' \text{ Mérleg} & / & 23^{\circ}19' \text{ Mérleg} \\ - 20^{\circ}49' & & - 33^{\circ} & & - 30^{\circ} \\ \hline = 2^{\circ}30' \text{ Mérleg;} & = & 20^{\circ}19' \text{ Szűz;} & = & 23^{\circ}19' \text{ Szűz;} \\ \text{nem /megfelelő} & & \text{/megfelel/} & & \text{/megfelel/} \end{array}$$

$$\begin{array}{rcl} 23^{\circ}19' & \text{Mérleg} & \\ - 27^{\circ}24' & & \\ \hline = 25^{\circ}55' \text{ Szűz} \\ \text{/ megfelel /} \end{array}$$

A Spica esetében az indiai módszer nem válik be.

A Pollux, a beta Geminorum; pozíciója Rák $22^{\circ}43'$

$$\begin{array}{rcl} 22^{\circ}43' \text{ Rák} & / & 22^{\circ}43' \text{ Rák} & / & 22^{\circ}43' \text{ Rák} & / \\ - 20^{\circ}49' & & - 33^{\circ} & & - 30^{\circ} & \\ \hline = 1^{\circ}54' \text{ Rák;} & = & 19^{\circ}43' \text{ Ikrek;} & = & 22^{\circ}43' \text{ Ikrek;} \\ \text{/nem felel meg/} & & \text{/megfelel/} & & \text{/megfelel/} \end{array}$$

$$\begin{array}{rcl} 22^{\circ}43' \text{ Rák} & & \\ - 27^{\circ}24' & & \\ \hline = 25^{\circ}19' \text{ Ikrek;} \\ \text{/ megfelel /} \end{array}$$

Itt sem felel meg az indiai módszer, mint ahogyan nem felel meg a Lesath /lambda Scorpii/ esetében sem. mib.

Kizárólag a mi általunk ajánlott módszer az, amely minden esetben megállja a helyét /egyetlen kivétellel: a különben is erősen egymásba hatoló Vizöntő-Halak csillagképeknél a Tomalhaut, vagy alpha Pisces esetében, amely egyetlen metódusnak sem felel meg, mert mint a "Halak szája" erősen átnyulik a Vizöntőbe; azonban ennek az egy kivételnek jelképes értelme is van, mégpedig az, hogy a Halak a Vizöntőből kapja éltető elemét./

Nem valószínű, hogy a Regulus vagy a Spica esetében a csillagok nem a saját csillagképükben, vagy zónájukban volnának, még a tolerancia /5°-os/ mellett sem. Minden szempont a mi felfogásunkat igazolja ebben a kérdésben.

Melyik világérában élünk jelenleg?

Az asztrológusok körében elterjedt az a nézet, hogy a "Vízöntő korszakban" vagyunk; e nézet azonban még kellőképpen alátámasztva nincsen.

1./ Csillagképzóna szerint a Tavaszpont még nem jutott be a Vízöntőbe. /Vö.: az előző fejezetben mondottakkal./

2./ A Vízöntő, mint csillagkép áthatol ugyan a Halakba, de a Halak mégis elsődlegesebb.

3./ A Vízöntő közelsége /zóna szerint/ és átható kapcsolódása /csillagkép szerint/ már erősen érezteti hatását.

Egyébként semmiféle ősi alapja nincs az egy kitételnek, mint Halak- vagy Vízöntő-korszak, s miért?

1./ A Tavaszpont, vagyis az egyik ekvátor-ekliptika metszéspont csak az északi féltekére érvényes, a déli féltekén a "mi" Tavaszpontunk az Őszpont, és fordítva.

2./ A Nyárpontnál - amely semmivel sem jelentéktelenebb a Tavaszpontnál - hasonló a helyzet.

Jelenleg a változó /mobilis/ világérában vagyunk, határán a kardinális érének.

A változó korszak így érvényesül az északi félgömbön:

Ikek - Halak - Nyilas - Szüz,

a déli félgömbön: Nyilas - Szüz - Ikek - Halak.

A következő /kardinális/ éra, amely kb. 2156-ban fog minden tekintetben elkezdődni: az északi féltekén

Bika - Vizöntő - Skorpió - Oroszlán

a déli féltekén:

Skorpió - Oroszlán - Bika - Vizöntő.

IV. A SARKALATOS PONTOK JELENTŐSÉGE.

Az asztrológia "földi" elemei az u.n. "sarkalatos pontok." Mi 12 sarkalatos ponttal dolgozunk. Ebből 4 elsősorban mikrokozmosz, 4 átmeneti és 4 makrokozmosz /mundán/ vonatkozású.

A sarkalatos pontok tulajdonképpen mozgópontok. A rotáció-cirkumakció, a mutációval analóg drakónikus mozgás és a precesszió mozgáspontjai.

E pontok a zodiákuson, illetőleg az égen kijelölnek bizonyos pozíciókat, amelyeknek kiemelt jelentőségük van.

1./ A 4 rotációs /indirekte cirkumakciós/ sarkalatos pont:

a/ Az ekliptika kulminálópontja, a matematikai zenit, vagyis a Medium Coeli /az M.C./ az egyik, az ekliptika u.n. alsó kulminálópontja, a matematikai nadir, az Imum Coeli /az I.C./ a másik meridionális pont, melyek a meridián-tengelyt meghatározzák.

Az ekliptika és a horizont keleti metszéspontját Ascendensnek /Asc./, anyugati metszéspontját Descendensnek /Desc./ nevezzük. A Nap pontosan az ASC.-en kél és a DESC.-en nyugszik; ezek horizontális pontok.

b/ Az ekvátor kulminálópontját Ascensio recta medium coeli-nek /ARMC./, vagy Rectascensio medium coeli-nek /Ramc./; az alsó kulminálópontját Ascensio recta imum coeli-nek vagy Rectascensio imum coeli-nek /IRMC. illetve RAIC./ nevezzük. Ezek az ekvátor meridionális pontjai. Az ARMC-nek általán ajánlott neve

pons australis /P.Au., délpont/, az ARIC-é, pons borealis /P.BO., északpont/.

Az ekvátor és a horizont keleti metszéspontját keletpontnak, pons orientalisnak /P.OR./, nyugati metszéspontját pedig nyugatpontnak, pons occidentalis-nak /P.OC./ nevezzük, mint az ekvátor horizontális pontjait.

Az aszcendensen álló objektumnak a horizonton mért távolságát a keletponttól reggeli tágasságnak nevezzük /vö.: esti tágasság./

Mi vagy ekliptikális, vagy ekvatoriális képletekkel dolgozunk /az utóbbival főleg primér-direkció esetén/. A rotációs sarokpontok tehát a következők:

	P.AU.		M.C.
	:		:
	:		:
P.OR.	:	P.OC.	ASC. DESC.
	:		:
	:		:
	P.BO.		I.C.

Általános érvényű képleteknél az ekliptikális forma jobban beválk, míg például asztrometerorológiai, asztroszeizmológiai kutatásoknál - Hankó nyomán - az ekvatoriális formát alkalmazzuk.

Kérdés, hogy^a meridionális, vagy a horizontális pontoknak van-e nagyobb jelentőségük? Mi, a magunk részéről a meridionális ausztralisztikus pontoknak feltétlenül nagyobb fontosságot tulajdonítunk.

2./ A 4 drakónikus sarkalatos pont:

Az indiai asztrológia a Rahu-nak és a Ketu-nak, bizonyos értelemben kezdőpont-, illetve alappont-jelleget tulajdonít. Frank Glahn három alappontot vett figyelembe: ASC., Tavaszpont és Sárkányfej.

Vági Mihály pedig, mint már láttuk, házrendszert, sőt zodiákust alapozott a Sárkányfejre. Mi is alappontnak tekintjük ezeket, sőt alkalmazzuk kvadrátpontjaikat is.

A Sárkányfej /Drakon I./ analóg az ASC.-el, mint az ekliptika és Holdpálya felszálló csomópontja; a Sárkányfarok /Drakon II., a leszálló csomópont, a DESC.-nek felel meg. A Q.D.I. pontot, amely a Holdpálya kulminálopontja, az M.C.-vel, a Q.D.II. pontot, vagyis a Holdpálya alsó kulminációját az I.C.-vel vetjük össze. Szerintünk a Q.D.I. pontnak van a legnagyobb szerepe.

3./ A 4 mundán sarkalatos pont:

Mundánpontnak tekinthető a Tavaszpont és az Őszpont, az ekliptika és az ekvátor metszésponthai; az előbbi az ASC.-hez és a Sárkányfejhez, az utóbbi a DESC.-hez és a Sárkányfarokhoz bir vonatkozással.

Az ekvinokciális pontok mellett a tetőző, illetve alsó tetőzőpontnak megfelelő stolszticiális pontokat is tekintetbe vesszük s a legkiemeltebb, legszignifikánsabb ezek közül a Nyárpont, mely M.C. jellegű, míg a szembenfekvő Télpont az I.C. jellegével bir.

Az asztrológusok teljesen figyelmen kívül hagyták azt a közismert tényt, hogy a déli félgömbön a mundánpontok felcserélődnek.

Ezt a 4 pontot is berajzoljuk minden képletbe a másik 8 pont mellé.

Vitára adhat alapot az a kitételem, hogy az u.n. "ausztralisztikus" pontok éppen olyan jelentékenyek, sőt még fontosabbak mint az "orientalisztikusak".

Az asztrológia már igen régóta az ASC.-t tekinti a horoszkóp alappontjának; azonban ez nem mindig volt így. Az irodalomban találunk utalást arra vonatkozóan is, hogy az IC.-t fogadták el régebbi korok csillagfejtői, mint elsődleges alappontot. Nyilvánvaló, hogy a kulminálópont még inkább előtérbe került az ősi csillagtudományban, mint az ASC., IC., vagy DESC.

Az MC.-nek analógiája van az Oroszlán 15° -ához és a Nyárponthoz. Mint már említettük - köztudomásu, hogy az ősi egyiptomi és a mai keletázsiai csillagtudomány az Oroszlánt tekintette kezdőcsillagképnek, mint a Nap etthenát, és a kozmikus mundánkereszt Délpontját.

A Denderai zediákus, amely a denderai Hathor templom tartozéka volt, Ptolemaios uralkodása alatt készült. Eredetijét jelenleg a Louvreban őrzik. Ez az állatkör az asztrológusokat, csillagászkat, archeológusokat és a történészeket nem egy probléma elé állította. Két olyan pontja van, amely alappontnak tekinthető az Oroszlán és az Ikrek. Egyes kutatók az Oroszlánt vélik a Tavaszpont helyének; ez természetesen helytelen vélemény, mert az Oroszlán kizárólag a "radiális" fejlődés kezdetét jelzi. Mások viszont az Ikreket tekintik a Tavaszpont helyének; csodálkozva azon, hogy ehelyre miképpen lehetséges, hiszen a templom építésének idején a Tavaszpont a Kelebről éppen a Halakba lépett át.

Egyes okkultista kutatók szerint az állatkör - a történészek és archeológusok véleményével nem egyezően - régebbi mint a templom.

Szerintem ezeknek csak részben lehet igazuk; az állatöv mint tárgy nem régibb mint a templom. A Tavaszpontot egyáltalán nem ábrázolja, de ábrázolja helyette a Nyárpontot, mely analóg az Oroszlán 15° -al, a Nap otthonával, a kozmikus Délponttal, a denderai állatkör másik kiemelt pontjával.

Az Ikrakbe pedig éppen akkor lépett be a Nyárpont, amikor a Tavaszpont a Kosból átvándorolt a Halakba, vagyis a Hathor templom építésének idejében.

Az állatkör azonban bizonyos értelemben mégis régebbi, mint a templom; nem mint tárgy, hanem mint valaminek megörökítése. Egy ilyen ~~köbevésett~~ köbevésett zodiákus rendeltetése kettős lehet: szimbolum és emlék. A szimbolum ténye nyilvánvaló, az emlékállítás pedig arra vezethető vissza, hogy Egyiptommal szorosan összefügg az Ikrak-jelképe /kettősség: Oriris-Isis/. Egyiptom alapítása valószínűleg egy korszakban történt, amikor a Nyárpont az Ikrakban volt. Természetesen ez nem a Hathor templom építése idején volt, hanem jóval előbb.

Brunton, "Egyiptem titkai" c. könyvében - eredeti forrásokra utalva - arról ír, hogy "három Nap" volt Egyiptem történetében. Egy nap pedig egy platenikus évnak, azaz 25.920 évnak felel meg. Ha a denderai templom építésének idején és Egyiptom alapításakor a Nyárpont az Ikrak 30° -án volt, akkor Egyiptem csaknem 80.000 éves /amennyiben az alapítás teljes pontossággal a 30° -os pozíciónál történt, jelenleg, 1963-ban 79.727 éves./

Mindebből láthatjuk, hogy az ausztralisztikus képletek alkalmazásának igenis vannak tudományos alapjai és semmiféle "ujtási" szándékaink nincsenek.

Nem kétséges, hogy az MC.-nél "erősebb" pontja nincs a képletnek, s az MC.-vel együtt álló planéták, valamint az MW. csillagképe, mind mindán, mind perszonális vonatkozásban a legdöntőbb. /Például a statisztika szerint a legtöbb földrengés esetén az Uranusz az MC.-nél áll, stb./

Hogyan értékeljük tehát a sarkalatos pontokat?

M.C. - Q.D.I. - Nyárpont.

Magát az eseményt, születést, szülöttet, fogamzást stb.-t jelöli a képlet elemei közül elsősorban. Ez a pont a kezdet és a vég, a kiindulás és a betetőzés. Oroszlán analógiával bír.

ASC. - Sárkányfej - Tavaszpont.

Az eredet, a megnyilvánulási határ jelölője. A Shiva szimbólum és a Skorpió-Bika jelleg nem tagadható. A képlet második leg-erősebb pontja. Feltételezésem szerint /erről később bővebben/ a fogamzási képlet MC. pozíciója megfelel a képlet ASC. pozíciójának.

I.C. - Q.D.II. - Télpont.

Az "ég sötét fele", megindulás az elmélkedés felé, a "Māyā" itt még a legsötétebb, de a remény itt kezdődik. Az MC. oppozíciójaként a külhatásokat: külső, megnyilvánuló, világos /de a tudat számára még sötét/ dolgok, kapcsolatok jelölője. Vizöntő analógia.

DESC. - Sárkányfarok - Őszpont.

A lenyugvás, a célbaérkezés biztonsága.

Ezek az alapelemek kell a sarkalatos pontok értékelésénél eljárjunk, melyek meghatározzák az ég fősíkjait, illetve közvetetten térszakaszait.

A mellékpontok, amelyek mellékvonalakat, melléksíkokat és kisebb társszakaszokat határoznak meg, külön fejezetben ismertetjük.

Az ezotéria, amely a tudatot kozmikusan értékeli, az IC.-nek nagy fontosságot tulajdonít.

A mellékpontok /mellékvonalak, melléksíkok és
mellékszakaszok/ kérdése és a zónamódszerek.

A sarkalatos pontok vitathatatlan tényéből adódik a melléksíkok problémája. Sajnos ebben a vonatkozásban korántsem egyértelmű az asztrológusok felfogása, mert a nézőpontkülönbség mellé a szemlélet tárgya és lehetőséget nyújt komplikációkra. Jól tudjuk, hogy a mellék- és főpozíciókból jönnek létre a zónák, vagy hagyományosan, de kevésbé exakt módon kifejezve, a házak.

A mundán-, és drakónikus-pontoknál a helyzet lényegesen egyszerűbb, mint a rotációsoknál. Itt legfeljebb az lehet problematikus, hogy alkalmazandók-e egyáltalán a zónák, hogy melyik pontot tekintsük elsődleges alappontnak, valamint az, hogy az alappont a zónának kezdő-, vagy középcsúcsa legyen-e?

A rotációs pozíciók figyelembevételére esetén ez a kérdés erősen kibővül. Először is, általában véve mennyiben spekulatívek a házak, s szükség van-e rájuk?

Ha józan és kritikus szellem nézzük, akkor rájövünk arra, hogy nem lehet erre a kérdésre határozott választ adni. Az ezoterikusok, Keplerrel együtt ezen a véleményen vannak, hogy a házak lényegében véve "mesterséges" elemek s nincs rájuk szükség. A gyakorlati iskolák többféle zónarendszeren belül többszáz módszert ajánlanak, s elvetésüket képtelenségnek tartják. Szerintem sokkal árnyaltabban kellene nyilatkoznia erről az egész házkérdésről, mint eddig tették.

Contra:

1./ A zónák általában, és külön-külön minden zónarendszer erősen magán viseli a "kigondoltság" bélyegét.

2./ Az égen az MC, vagy az ASC. meghatározható valami, csillagászati tény, amely logikailag pontosan körülírható; a többi sarkalatos pontnál ugyanez a helyzet. A melléksikok nem határozhatók meg exakt módon, csillagászatilag csak vitathatóan tények, lényegükben geometriai valóságok.

3./ A házak éles határvonalakat jelentenek, holott az égen ilyesmi nincsenek, ennek kiküszöbölése nehézkes.

4./ Ha a melléksikok ilyen kevésbé elfogadhatóak, még kevésbé azok a hozzájuk tartozó szakaszok.

5./ Szükség semmiesetre sincs házakra; a fejtést egyébként inkább megzavarják, s a kezdők figyelmét elterelik a csillagképekről.

Pro:

1./ Ha a fősíkek analógok a kozmikus mundánkereszt csillagképeivel /amit a tapasztalat bizonyít/, akkor a melléksikoknak is analógoknak kell lenniök a többi csillagképpel, még akkor is, ha csupán geometriai valóságok.

2./ A gyakorlat, azok hátráltató jellege mellett, a házak előnyeit is észreveszi, s nem egyszer bámulatos eredmények mutathatók fel a házak alkalmazása alapján.

3./ Az exeterikus asztrológia - bár tud a házak mellőzésével dolgozni - erősen nélkülözné ezeket.

Lazíthatjuk tehát:

1./ A házak, mint ilyenek spekulációk, de a melléksikoknak van bizonyos analóg kapcsolatuk a csillagképekkel.

2./ A házakat inkább, mint a sarokpontokhoz való viszonyt kell felfogni, s nem merev szakaszoknak.

3./ Jobb, ha az exoterikus gyakorlatból is kikapcsoljuk a házakat /vagy legalább is lényegesen kevesebb fontosságuk tulajdonítunk nekik, mint a csillagképeknek/. Az ezoterikus gyakorlat azonban nem tűrhet meg házakat.

- . -

Általában az egyenlő /ekvális/ zónák módszerét fogadjuk el, mert a csillagképzónáknak ezek felelnek meg legjobban, de kivételt ennek ellenére ismerünk. Kizárólag a középcsuccos módszert tekintjük megfelelőnek, mert a csillagképeknek is a középső része tükrözi legjobban tulajdonságaikat, s ez lehet csak logikus.

Amennyiben zónákat alkalmazunk, úgy az ausztralisztikus pontokat tekintjük alappontoknak, s ezekkel, mint az I. házak középcsuccsaival, kezdjük a zónák sorrendjét.

A planétákra alapozott zónákat /Napházak, Holdházak/ feleslegeseknek tartjuk kiemelni, mivel itt a planétáknak az "alappont-planétához" való fényszögviszonyát megállapítani elég.

- . -

A mundán és drakonikus zónák ekválisak, az I. házak középcsuccsai a Nyárpont, illetőleg a "quadratura drakenis I." A sorrend iránya precessziós. Külön felesleges a képletbe berajzolni ezeket. Jelentőségük a perszonális asztrológiában csekély.

A retációs-, vagy horizontális-meridionális /horális/
házak /zónák/ problémája.

Az ősi asztrológia, miután teljes egészében ezotérikus alapokon nyugodott, házakat nem alkalmazott, s ezért valóban ily ősi módszert nem is ismerhetünk. A régi korok csillagtudósai alappontként alkalmazhatták az MC.-t, IC.-t, és az ASC.-t. /A DESC.-t nem valószínű, hogy ily értelemben figyelembe vették volna./

A legrégebb módszerek kétségtelenül az ekválisak, újabbak az inekválisak, s a legújabbak a szemiekválisak; azonban az ekvális metódusok kezdetben ekvatoriálisak voltak.

Az ekvatoriális képletek zónái:

Ekvatoriális képletek esetében a helyzet roppant egyszerű. Az ekvatoriális koordinátarendszer határozza meg voltaképpen a mágikus erőter határzónáit, mert a föld gömbiségéhez ez viszonyul legjobban. Az ekvátoron végzett feleosztások természetesen az egész föld fölé berülő éggömb erőterekre való bontását jelölik. Az ekvatoriális asztrogrammek a meridiánkörök szerinti beosztás mellett, a deklinatív - meridián körön - való beosztás figyelembevételét is lehetővé teszik.

- . -

Az alappont a P.AU. /ARMC./ vagy a P.OR. /Keletpont/, amelyek 90° -ra vannak egymástól.

1./ Középcsúcsos metódus:

Az alappontok a zónák közepén vannak.

2./ Kezdőcsúcsos módszer:

Az alappontok a zónák kezdetén vannak, egyszerre házcsúcsok és házhatárok is.

Az előbbi /középcsúcsos/ módszer feltétlenül jobban beválik, hiszen logikusabb, mástész - ha a ház-hora-elméletet figyelembe vesszük - magába foglalja az utóbbit.

- . -

A primér /ekvatoriális/ képletek óriási előnye a zónák problémátlan volta.

Az ekliptikális képletek zónái:

Az ekliptika sok szempontból jelentősebb mint az ekvátor, de mivel nem a közvetlenül a földre, hanem a föld-pályára boruló gömbre vonatkozik, elsődleges erőter-meghatározó nem lehet.

1./ Ekvális /tipuses/ szisztémák:

Az ekvális rendszerek feltétlenül - első pillantásra - logikusabbnak tűnnek. Azonban ez megtévesztő, hiszen nem az ekvátoron történt a felesztás, hanem az ekliptikán, s ez a kör a kezátartozó egész koordinátarendszerrel együtt - mint erőter - csak másodlagos az ekvátorral szemben. Ugyanekkor a tapasztalat igen gyakran az ekvális előnyére billenti a mérleget; ennek az oka, hogy /csak meridionális formáknál bizonyítható statisztikailag az előny; atipuses formáknál, ahol az MC. az alap/ az ARMC. és MC. az égi objektumokhoz viszonyítva igen közel állnak egymáshoz fokszám szerint, s tulajdonképpen egy "pszeudeek-

vatoriális" képlettel van ilyenkor dolgunk. Horizontális képleteknél csak annyiban válnak be, amennyiben egyenlőtlen házakkal egybeesnek.

Az ekvális szisztémák legnagyobb hibája, hogy a sarkalatos pontok között nincs házszerinti kontaktus, tehát az egyik tengely nem biztos, hogy sarkalatos házba esik, ami pedig ellentmond a kozmikus égi helyzetnek.

A Vehlov-féle /felújított/ középcsucses módszer:

A legősibb, keleti eredetű módszerek közé tartozik. Valószínű, hogy az eredeti formája normális ekvatoriális módszer volt. Johann Vehlov, a kiváló német asztrológus kezdte alkalmazni ezt az elfelejtett módszert, amelynek utolsó nyomait Leviti-usnál találhatjuk meg homályosan. Az I. zóna középcsucsa az ASC. a X. zónáé^a nem valóságos "pszeudo-sarekpont", a Q.DESC. /quadratura descensionis/, vagy EZ., ekliptikára értelmezett zenit. Az MC., a X., 9, vagy 11. zónába esik. Meridionális /australisztikus/ formában is alkalmazhatjuk, ahol az I. ház középcsucsa a Q.DESC., a X.-é az ASC., az MC. a IV., 3., vagy 5. házban van. /A "meridionális" jelző itt analogikusan értendő./

Ugyane rendszerhez tartozik a

Ptolemaios-féle /arab/ kezdőcsucses módszer:

Ez a módszer szintén ősi, jóval régiebb lehet, mint Ptolemaios kora. Az arab csillagfejtők ma is ezt alkalmazzák. Szintén ekvatoriális eredetű lehet. /Az egyenlítőtől nem olyan nagy távolságra fekvő helyeken, az egyenlő házak valamivel jobban beválnak./ Néhány nyugati kutató is alkalmazza.

Az I. zóna kezdőcsúcsa /határa/ az ASC., a X.-é a Q.DESC. pont. Az MC. lehet a X., 9. és 11. házban. Meridionális formában az I. ház kezdőcsúcsa a Q.DESC.pont, a IV.-é az ASC. /Ptolemaiosznak tulajdonítanak egy "nem-egyenlő" módszert is : Grimm./

Perphyrios-félsz /antik és indiai/ koextenzív módszer:

Valószínűleg /az azonos csúcsok miatt pontosan megállapítani nem lehet - összetéveszthető a Vahlov-, vagy Ptolemaios-félével/ ez volt az antik görög asztrológusok legkedveltebb módszere. Általában Perphyrioszal, a nagy gondolkodóval hozzák összefüggésbe. Indiában is több iskola alkalmazza. A teozófusok Nyugattal is megpróbálták megszerettetni - de kevés sikerrel.

A rendezer /szisztéma/ azonos az előbbi kettővel; a módszer /módszer/ annyiban különbözik azektól, hogy az I. ház azzal a csillagzónával /jeggyel/ azonos kiterjedésű /koextenzív/, amelyben az ASC. áll, a X. azzal amelyikben az EZ. /Q.DESC./ van. Meridionális /természetesen nem valóságos meridionális alakról van szó/ formában az I. ház csillagképzónája az EZ-nek /Q.DESC-nek/, a IV. az ASC. zónájának felel meg. Hátránya, hogy a fókuszokat nem veszi tekintetbe a házakkal kapcsolatosan.

Ekvális /atipusos/ zónák szisztémája:

Atipusosnak azt a szisztémát nevezzük, melynek kezdőpontja "nem értelmezhető" tényleges koordinátapontként csillagászatiilag. A fentebbi típusos zónák meridionális formáikban atipusosak.

1./ Gyenes-féle metódus:

Gyenes Gyula, képzett magyar asztrológus, az asztrobiológia lelkes kutatója, dolgozta ki ezt a metódust, amely azonban - sajnos - nem felel meg a követelményeknek. Gyenes ugyan a gyakorlatban beváltak minősíti módszerét, és ennek megvan a magyarázata. Természetesen egy ilyen komoly szakembernél sem önámítást, sem módszere melletti tulzatt elfogultságot nem tételezhetünk fel. E módszerben az alappont /az I. ház középcsúcsa/ a "quadratura medii coeli". Az MC. és X. ház középcsúcsa. Mivel az MC. és ARMC. a két koordinátarendszerben a Q.MC.-hez és keletponthoz hasonlóan közeli értékekben állnak, Gyenes módszere "pszeudó-ekvatoriálisnak" tekinthető a planéták helyzetéhez viszonyítva; ez az oka annak, hogy - bár semmiféle törvényszerűsége nem alapítható - különösen meridionális formájában beválk. /Vö.: az ekvális szisztémákról általában mondottakkal./

a./ Középcsúcsos módszer /eredeti/:

A beosztás - horizontális formában - a fentebbi, meridionális formában az I. ház középcsúcsa az MC., a IV-é a Q.DESC.

b./ Kezdőcsúcsos módszer:

Az MC. a X. /horizontális, vagy IV. /meridionális/ zóna kezdőcsúcsa.

2./ Atipusos koextenzív metódus:

Érdekességképpen mutatom be ezt a formát, amely mint szisztéma a Gyenes-félével azonos. A horizontális formájában az MC. csillagkép-zónája /jegye/ a X. ház, a Q.MC. csillagkép-zónája az I. ház. Meridionális formájában az MC. az I., a Q.MC. a IV. ház alappontja. Ez a módszer sem válik be - hibája ugyanaz, mint a Perhyres-féléé. Nem mindegy ugyanis, hogy pl. az MC., vagy az ASC. a csillagkép közepén vagy végén áll.

- . -

Leszögezhetjük, hogy minden "rokonszenves" vonásuk mellett, az ekvális szisztémák az ekliptikán nem válnak be. Minden bizonnyal volt az ősi asztrológiának egy periódusa, amikor ekvatoriális képletekkel is dolgoztak, s az egyenlő házak onnan maradt örökség. Egyes formáik - pl. a meridionálisra módosított Gyenes-féle - az ekvatoriális rendszerhez való hasonlatosságuk folytán a gyakorlatban beválhatnak, de a törvényszerűségeket ezek sem tükrözik. Általában nem alkalmazzuk ezeket.

II./ Szemiekvális szisztémák:

Szemiekváliseknek nevezem azokat a szisztémákat, melyeknél a zónák egy része egymás között egyenlő. Más szerzők az ekválisekhez, egyesek az inekválisekhez sorolják őket.

A szemiekvális módszerek feltétlen előnye az egyenlőkkel szemben, hogy - az általam bemutatott intermedier módszer kivételével - az MC. és az ASC. házszerinti kontaktusban vannak. Kiderítői egyesíteni akarták az egyenlő és egyenlőtlen házmódszerek előnyeit, az inekvális rendszerekhez képest azonban hátréfelé

tettek egy lépést.

1./ Intermedier szisztéma:

Magam dolgoztam ki ezt a rendszert, de csak mint érdekességet kezelem. Lényege az MC. és ASC. fénysszögeinek figyelembevételén alapszik. Az MC. és ASC. 30° -on belüli fokszámának középvértékei az egyes házcsucsek. Pl. MC. Oroszlán 28° , ASC. Skorpió 6° ; házcsucsek /az MC-n és ASC.-n kívül/ a csillagképzónak 17° -ai. Alkalmazható horizontális és meridionális formában. Hátránya, hogy a sarokpontok nem feltétlen sarokházba kerülnek.

a./ Belsőcsucses módszer.

b./ Kezdőcsucses módszer.

- . -

2./ Tiede-Grimm-féle szisztéma:

Ez tulajdonképpen a tipikus szemiekvális rendszer. Kontakt-módszernek is nevezem, mivel a tengelyek és sarkalatos házak viszonya megfelel a kozmikus-mundán kapcsolatnak. A gyakorlatban feltétlenül jobban beválik, mint az inekvális rendszerek között a rengeteg "magán-metódus", amelyek említést sem érdemelnek. Előnye az ekliptika természetes felosztása. Hátránya elsősorban merevsége, s az a tény, hogy bármily célszerű is, az ekliptikális osztás, az ekvátort, mint primér osztókört, nem veszi tekintetbe.

a./ Tiede-féle belsőcsúcsos /hatedolásos/ metódus:

1908-ban, Ernst Tiede ismertetett egy módszert, amelyet "natürliche Manier" néven vezettek be az irodalomba. Tiede 400 képletet vizsgált meg ezzel a házrendszerrel mielőtt ismertette volna, s az eredményeket megfelelőeknek ítélte. Eleinte nagy fel-tűnést keltett a "természetes metódus", ma azonban a jelentéktele-nebb kutatók nem alkalmazzák, a jelentékenyebb szakemberek közül is csak kevesen. Tudtommal Magyarországon a Tiede-féle módszerrel - rendszeresen - senki nem dolgozik. Én minden ismert házszámítá-si metódust kipróbáltam, s a jelentősebbekkel - mint a Tiede-féle is - rendszeresen foglalkoztam, de direkciónális számításoknál nem találtam megfelelőnek.

- . -

Lényege igen egyszerű, az MC. - ASC. /IC. - DESC./ szakaszt, valamint az ASC. - IC. /DESC. - MC./ 6-6 részre osztjuk, minden második osztópont házhatárnak, a közbeeső pontok pedig házcsucs-nak számítanak. Az MC. és az ASC. az I. /X./, illetve a IV. /I./ házak belső csúcsai. Mint látjuk meridionális és horizontális formájában egyaránt alkalmazható.

b./ Grimm-féle /Tiede-féle kezdőcsúcsos/ metódus:

Grimm, a neves osztrák kutató 1920-ban ismertetett meg egy módszert, amely - mint szisztéma - megegyezik a Tiede-félével; a különbség csupán annyi, hogy a Tiede-féle házcsúcsok Grimmnél egyszerre csúcsok és házhatárok is. Ezeket a pontokat harmadolás-sal nyeri. Az MC. az I. /X./, az ASC. a IV. /I./ ház kezdőcsúcsa. E módszer ma már csak kevesen használják.

I n e k v á l i s szisztémák:

Az inekvális szisztémák közös jellemzője, hogy a primér osztási gömböt, a föld fölé boruló éggömböt meghatározó ekvatoriális koordinátarendszert veszi alapul. A földet körülvevő transzfizikális erőter az adott geográfiai pontoknak megfelelően az ekvatoriális és horizontális koordinátarendszerek által meghatározott kiemelt irányokban hat a legintenzívebben, még akkor is, ha a sugárzási pontokat /szinguláris pontokat, mint Gyenes mondaná/ az ekliptikális koordinátarendszerben fogjuk fel.

Az inekvális rendszerek első pillantásra spekulatíveknek tűnnek - azonban, ha egy kicsit figyelmesebben vizsgáljuk meg a kérdést, azt tapasztalhatjuk, hogy a klasszikus módszerek /egy kivételével/ sokkal logikusabbak, mint az ekvális, vagy szemiekvális módszerek. Természetesen sok új asztrológiai akarnok akad, akik "modern", de illogikus szisztémáikkal, messze az ekválisak mögött maradnak. Megjegyezzük még, hogy ismerünk horizont-osztású módszert is.

Ha elfogadjuk azt a tényt, hogy a házak transzfizikális erőtereket, jelképes értelemben sugárzási zónákat jelentenek, akkor azt is el kell fogadnunk, hogy az ekvatoriális koordinátarendszer határozza meg a zónákat az egész földre érvényesen, valamely földrajzi pontra pedig az ekvatoriális és horizontális koordinátarendszerek komplexitása.

Ha egyszerűen átvetítésről beszélünk - ez félreértésekre adhat okot. Itt arról van szó, hogyha ekliptikális képletekkel dolgozunk /hiszen a földpálya nem hanyagolható el/, megállapítjuk az

ekvatoriális koordinátarendszerben, vagyis az éggömbön lévő szférikus házak ekliptikai metszópontjait, amelyek tények, s nem csak matematikai eredmények.

Mivel a klasszikus inekvális metódusok az ekvatoriális, horizontális és ekliptikális relációk együttesét képezik, ezért komplex-rendszereknek nevezhetők, míg ezt a komplexitást csak részben mutató szemiekvális szisztémákat, ahol a sarkalatos pontok kivételével csak az ekliptikális és horizontális korrelációk állnak fenn, kontakt-rendszereknek nevezem.

Az inekvális rendszerek esetében az osztókör vagy az ekvátor, vagy az első meridiánkör. Az "átvetítés" a földrejtői szélesség és az ekliptikának az ekvátortól, illetőleg az első meridiánkörtől való elhajlásának figyelembevételével történik, trigonometrikus számítások alapján.

- . -

Fontos probléma az inekvális metódusok esetében is, hogy pl. az MC.-t, vagy az ASC.-t, s a házcsucseket kezdő-, vagy belső csucseknek tekintsék-e? Szerintem a kozmikus viszonylatoknak épp úgy mint a logikai törvényszerűségeknek és a tapasztalati eredményeknek a belsőcsucses rendszerek felelnek meg inkább, amelyek mintegy "feloldják" magukban a kezdőcsucses alakot is. Magam, ezeknél a módszereknél az ausztralisztikus-meridienális formát tekintem alapvetőnek, s az I. zóna belsőcsucsának az MC.-t, a IV. zóna belsőcsucsának pedig az ASC.-t tekintem.

A jellegzetes ekvátor-meridián osztókörű szisztémák mellett lehetséges horizont-osztású rendszer; lehet egy metódus is, amely a megfigyelőhely meridiánját veszi alapul.

Horizontesztású inekvális szisztémák:

Nem tipikus formája az inekvális rendszereknek a horizontnak osztókörként való alkalmazása. Előnye, hogy az adott helyzetben/
nek kifejezetten megfelelő matematikai látóhatár kiemeltsége révén ad képet, hátránya, hogy a három koordinátarendszer komplexitása nem érvényesül. Többféle szisztéma lehetséges, klasszikusnak azonban csak egy rendszer tekinthető.

Alcabetius-féle szisztéma:

Alcabetius - X. Alfenz udvari csillagfejtője - kidolgozott egy "horoszkopiális" szisztémát, amelyet ma már igen kevesen alkalmaznak csak, noha az ekvális, de még szemiekvális rendszereket is lényegesen felülmúlja megbízhatóság tekintetében. Alcabitius a horizontot tekintette osztókörnek, s a beesztást a horizontnak az ekliptikával alkotott keleti metszéspontjánál, az ASC.-nél kezdi. A tizenkét osztópont, tizenkét szakaszt, ezek pedig tizenkét szférikus zónát határoznak meg a horizontális koordinátarendszeren belül. Alcabitius az osztópontokat átvetítette az ekliptikára. Alkalmazható módszerei:

a./ Alcabitius-féle kerdőcsucces módszer.

b./ Alcabitius-féle belsőcsucces módszer.

Mi rendszeresen nem alkalmazzuk.

Horizont-meridiánosztású szisztémák:

Igen régi rendszerek. Köszeli rekenságban állnak a horizontesztású formákkal; részben ezeknek, részben az ekvátorosztásúaknak kiegészítőként foghatók fel. Több altípus jelölhető ki.

Campanus-féle szisztéma:

Johann Campanus von Nowara, a kimagasló középkori asztrológus, matematikus és csillagász, latin nyelven írt, igen értékes művében, a "Breviloquium XII signorum zodiaci"-ben foglalkozik a házkérdéssel és ismerteti egy szisztémát.

Campanus az első meridiánt tekintette osztókörnek, s a Keletponttól /a horizont és az égi egyenlítő keleti metszéspontjától/ a Nyugatpontig hat, a Nyugatponttól folytatólagosan a Keletpontig ismét hat, tehát összesen tizenkét részre osztotta. Ez a tizenkét rész, tizenkét szférikus zónát jelöl ki az égen. A zónák határai a horizontális Délpontban és Északpontban /a horizontnak a megfigyelőhely meridiánjával alkotott metszéspontjaiban/ futnak össze. Campanus a földrajzi szélességnek megfelelően, az osztópontokat szférikus trigonometriai számítások alapján, átvetítette az ekliptikára. Érdekessége a Campanus-féle rendszernek, hogy a házcsucoknak minden szélességi ponton külön M.D. értékük van.

Alkalmazható metódusai:

a./ Campanus-féle kezdőcsucsos metódus,

b./ Campanus-féle belsőcsucsos metódus.

Egyes kutatók /mint a már elhunyt magyar Vági Mihály is/ a leglogikusabb rendszerként emlegetik, mások teljesen elvetik. Mi igen logikus és értékes módszernek tartjuk, s kiegészítésként - a Placidus-féle szisztéma mellett - meridiánális belsőcsucsos formájában alkalmazni szedtük. /Bár a Placidus-féle módszerrel szemben jelentősége másodlagos./

- . -

Északpont itt is kiemelt. Az osztópontok a földrajzi szélesség figyelmen kívül hagyásával vannak kivetítve az ekliptikára.

Természetesen nem alkalmazható minden földrajzi szélességre, hanem csak az egyenlítő vidékére. Alkalmazható metódusai:

a./ Morin-Campanus-féle kezdőcsúcsos metódus,

b./ Morin-Campanus-féle belsőcsúcsos metódus.

Bővebben az alapelvek helyes és helytelen voltáról a Morin-féle szisztéma ismertetésénél lesz szó. A magunk észéről egyáltalán nem alkalmazzuk.

Ekvátorosztású szisztémák:

Ezek a legtipikusabb és legkomplexebb rendszerek /a Morin-féle kivételével/ az inekválisok között. Több formájuk lehetséges; a Morin-féle vitás értékű, és a Ptolemaios-féle vitathatóan inekvális szisztémákkal együtt, négy klasszikus alak ismeretes.

1./ Ptolemaios-féle /nonekvális/ szisztéma:

Ptolemaiosszal és kortársaival - mint már láttuk - az egyik ekvális metódust hozzák kapcsolatba. De találunk utalásokat arra, hogy Ptolemaios is alkalmazott már nem-egyenlő házakat. Grimm pl. határozottan állítja ezt. Természetesen azt, hogy e házak egészen pontosan milyenek voltak, teljes biztonsággal nem tudhatjuk. Lehet, hogy szemiekválisak, de lehet hogy inekválisak. Mindenesetre e helyen említem meg ezt a rendszert.

a./ Ptolemaios-féle /nonekvális/ kezdőcsúcsos metódus,

b./ Ptolemaios-féle /nonekvális/ belsőcsúcsos metódus.

Amíg minden szempontból végérvényesen nem tisztázódik, nincsen jelentősége.

2./ Regiomontanus-féle szisztéma:

Joannus Regiomontanus püspök /eredeti nevén Johannes Müller/, korának kiemelkedő tudósa, dolgozta ki az alábbiakban vázolt szisztémát. Regiomontanus /feltehetőleg ősi módon/ az ekvátort tekintette osztókörnek. A Kelettponttól kezdve tizenkét szakaszra osztotta föl az ekliptikát, s ezáltal ugyanannyi térszónát kapott az égszögben. Az osztópontokat az Epsilon /az ekliptika és az ekvátor egymással bezárt elhajlási szöge/ értékének $23^{\circ}27'$ és a geográfiai szélesség fokozott és igen pontos figyelembevételének alapján, szférikus trigonometriai számításokkal átvetítette az ekliptikára.

A Regiomontanus-féle, u.n. helyszerinti háztáblázatok a házcsucseket ívmásodpercenyi, illetőleg ívpercenyi pontossággal közlik. Alkalmazható módszerek:

a./ Regiomontanus-féle kezdőcsucsos módszer,

b./ Regiomontanus-féle becsőcsucsos módszer.

- . -

Régebben népszerű volt, s ma a Wasilke-Serecki grófnő szellemi irányítása alatt álló /főleg esztrák/ kutatók ismét felkarolták. Kech, a házkérdések jeles ismerője, "rationale system" néven említi.

Wasilke-Serecki grófnő - a legkiválóbb élő kutatók egyike - azt állítja, hogy prognosztikai /direkcionális/ számításoknál jobban beválik, mint a többi rendszer. Más kutatók - köztük e sorok írója is - a Ptolemaeus-féle szisztémát, éppen direktiókban, tartják megfelelőbbnek; a kettő közti különbség nem nagy /a házcsucsnál $0-3^{\circ}$, két házcsucsosnál $0-5^{\circ}$./

A Regiomontanus-féle elmélet hívei képletek ezreit hozzák fel bizonyítékként, azonban mi a képleteknek akár százezreit tudók felhozni Placidus igazolására. Magam minden házmódszert kipróbáltam többszáz direkció fajtában. Kezdve a Nailod-kulcsos és normál-kulcsos ekvatoriális és ekliptikális primér direkciókban, a "12-es" kulcsu direkciókban, az összevont primér-szekundér direkciókban, az évi progresszivekben és regresszivekben, a progressziós és regressziós, közönséges és valóságos időben kiosztott szekundér-direkciókban, a különféle terciérekben, és az általam kidolgozott szinódikus terciérekben, a közönséges és speciális redix-disztanciális direkciókban, a szimbólikus direkciók és perfekciók, valamint navamsa-direkciók legkülönbözőbb formáiban, a terciérrel rekonstruált lunár-progresszivekkel és repressziókkal, a szolárekkel, havi és évi közönséges és szinódikus lunáerekkel, s a tranzitekkel, azonban mindezekkel kapcsolatosan a Placidus-féle forma vált be legjobban.

3./ Placidus-féle szisztéma:

Placidus de Tiliis, a híres padovai egyetem világszerte ismert nagynevű professzora, minden idők egyik legnagyobb tudományos elméje az évezred nyugati asztrológiájának talán legkiemelkedőbb alakja, a kitűnő matematikus és csillagász, s a mély gondolkodó, alapos revízió alá véve az ismeretes hárendszereket, kidolgozott egy szisztémát amely a legmegfelelőbb, s a legelterjedtebb a világon.

Placidus az ekvátort tizenkét részre osztotta a Tetőzőponttól /ARMC.-tól, vagy ekvatoriális Délponttól/ kezdve. A tizenkét szférikus zóna természetesen metszette az ekliptikát. A metszőpontokat az Epsilon értékének és geográfiai szélességnek alapján

szférikus trigonometriai eljárással megállapította az ekliptika ivén. A Placidus-féle háztáblázatokat időszertintieknek szokták nevezni. Alkalmazott módszerek:

a./ Placidus-féle kezdőcsúcsos módszer,

b./ Placidus-féle belsőcsúcsos módszer.

Mi meridionális belsőcsúcsos formájában /ahol az MC. az I. zóna alappontja és csúcsa/ alkalmazzuk.

4./ Morin-féle szisztéma:

Jean Babbiste Morin de Villefranche, Richelieu kardinális házi-asztrológusa, a Regiomontanus-Placidus rendszereket akarta továbbfejleszteni, de e lépése visszafejlődést jelentett. Morin az ekvátort a Keletponttól a Nyugatpontig hat, attól a Keletpontig folytatólagosan ismét hat, vagyis tizenkét részre osztotta. Az osztópontokat az Epsilon figyelembevételével, a földrajzi hely mellőzésével átvetítette az ekliptikára. Morin rendszere - az értelmezhetetlen ASC. miatt - mint ekliptikális képletek házsizstémája, csak az egyenlítő környékén alkalmazható, más hozzá hasonló módszerekkel együtt. Van kezdő- és belsőcsúcsos alakja.

Annak, hogy bizonyos helyes eredmények e módszerrel /s a Gyenes félével/, különösen meridionális formában, elérhetők, az az oka, hogy ezek a szisztémák az ekvatoriális képletek házaival csaknem egybeesnek.

Nem alkalmazzuk; ha az ekvatoriális relációkra vagyunk kíváncsiak, úgy inkább az ekvatoriális képletek módszeréhez nyúlunk.

A házak belső szakaszai:

A házakat a csillagképzónákhoz hasonlóan belső szakaszokra lehet osztani. A házfeleket /félházakat/ olyan értelemben vesszük figyelembe, mint a hórakat. Pl. az X. ház első fele /sarkalatos házaknál nem a középig hanem a sarokpontig tart/ 9. ház, a második fele /szakasza/ 11. ház tulajdonságokat mutat, magát a X. ház vonást az első szakasz jobban mutatja.

A házharmadok a házak tripliátásán alapszanak.

I., 5., 9. házak: vitális háromszög;

2., 6., X. házak: kondicionális háromszög;

3., VII., 11. házak: szociális háromszög;

IV., 8., 12. házak: terminális háromszög.

A 8. ház 1. harmada IV. ház, 2. harmada 8., 3. harmada 12. ház jelleget mutat.

Kisebb szakaszokat a gyakorlatban nem alkalmazunk.

V. A FÉNYSZÖGEK AZ ASZTROLÓGIÁBAN.

Az asztrológia kezdettől fogva tekintetbe vette a planéták egymáshoz való viszonyát, illetve alkalmazta az u.n. fényszögeket. Az asztrenómiai elongációkat a csillagismeret aspektusoknak nevezi. Hét elsőrendű és 6 /8/ másodrendű fényszöggel operálunk. Az elsőrendű fényszögeket erőseknek, a másodrendűeket fél-erőseknek nevezzük.

Az erősek:

- 0° - coniunctio;
- 30° - dodectil /vagy semisextil/
- 60° - sextil;
- 90° - quadratura;
- 120° - trigon;
- 150° - quincunx;
- 180° - oppositio;

A fél-erősek:

15, 45, 75, 105, 135, és 165°-os fényszögek. Ezeket kizárólag direkcionális számításoknál alkalmazzuk.

Az aspektusok közül legerősebb a konjunkció, közvetlenül utána az oppeziáció következik, majd a kvadrát, trigon, sextil, kvincunx, dedectil /semisextil/ következnek sorrendben /a két legutolsó erőssége azonos./ Amennyiben egy planéta egy másik planétával, pl. kvadrát csillagképekben vannak kvadraturában, a fényszög tökéletes, ha a kvadrát nem pontosan kvadrát-csillagképekben álló planéták közt jön létre, a fényszög tökéletlen.

Ha a gyorsabb mozgású planéta a lassabb mozgásúval való fény-
szöghöz közeledik, a fényszög applikativ, ha távolodik attól úgy
szeparativ.

Minden planétának minden egyes fényszögben hatóköre, u.n.
orbisza van. Ha az orbisz figyelembevétele alapján megállapíthat-
juk, hogy körülbelül a kapcsolat annak félértékén belül jön létre,
a fényszög exakt, ha a félértéken kívül, úgy plaktikus. Amennyi-
ben a fényszög 0^0 -os pontosságot megközelít, a fényszög teljes,
azaz partilis.

Fényszöghozzáértékelésnek nevezzük a latitudiális /szélességi/ és
deklinatív parallelitást is. Itt is beszélhetünk partilis, exakt
és plaktikus kapcsolatokról. Ha a latitudiális, vagy deklinatív iv-
érték megegyezik, de a pozitív vagy negatív félteke nem, a paral-
lelitás relatív, ha a félteke is megegyezik, úgy abszolút.

- . -

Megjegyzendő, hogy a kvantitatív erősebb planéta dominál a
kapcsolatban, a gyengébb pedig motivál.

A fényszögek alapján véve nem "jó" vagy "rossz". Bize-
nyos tekintetben azonban beszélhetünk harmónikus és violens kap-
csolatokról.

Coniunctio - inkább harmónikus;

dodectil /semisextil/ - violens;

sextil - harmónikus;

quadrát - igen violens; gátló;

trigen - igen harmónikus; segítő;

quincunx - violens;

oppositio - inkább harmónikus; feszültség;

A fél-erős fényszögek kevert jellegűek.

Nem szabad figyelmen kívül hagyni a fényszögek értékelésé-

nél azt sem, hogy milyen planéták kapcsolódnak egymáshoz, milyen csillagképekben /"rokonsági" viszonyok, stb./

A felezőpontok:

A felezőpontok hagyományát Witte elevenítette fel, és a neohamburgi iskola általánosan alkalmazza. Ha két planéta között egy harmadik áll, akkor felezőpont-viszonyról beszélünk. A planétákon kívül a sarkalatos pontok is szerepelhetnek. Amennyiben a felezőpont-viszony egyszersmind erős fényszögviszony is, úgy jelentősége rendkívüli. Értékelésében úgy járunk el, hogy a két közrefogó planétát /vagy más pontot/ a közrefogottban látjuk - keveredésükben - manifesztálódni.

Pl.: Vénusz / Mars = Szaturnusz. Képletilem esetében az erotika felfokozódottságában hül ki, stb. A felezőpontokat mindig alkalmazzuk.

A relációképek:

A relációképek tulajdonképpen összetett felezőpont - rendszerek. Ilyen képlet-elemekkel találkozhatunk:

Merkur / Mars = Szaturnusz - Uranusz; ferradalmi erőket, ki-méletlenséget, nagyfoku szónoki erőt; élettanilag pedig bénulá-sekat, agyvérzést, stb.-t jelölhet az exotérikus perszónál asztrológiában.

De lehet még bonyolultabb is:

Hold / Vénusz = Mars / Saturnusz = Uránusz / Jupiter =
MC.

Ilyen esetben már értékeljük a relációkép szimbólikus alakját is. A fenti példánál egy "7-karu kandallábernek" nevezett képpel van dolgunk. Általános harmóniát, célratörő áldozatkésztséget állapíthatunk meg; az elfojtott tudatalatti erotizmus az igen erős és radikális gátlás hatására kiméletlen sadizmusként jelentkezik, amely azonban magasabb életidőben feloldódik, s az egyén előnyösen kihasználható karmikus szituáció előtt áll.

VI. NÉHÁNY ASZTROLÓGIAI FOGALOM.

A z a n t i s c i á k :

A hagyományos asztrológia a Nyárpont-Őszpont tengelyen átvetítve a "sciális" pozíciókat, antisciális pozíciókhoz jutott. Az antisciaák a mikrokozmosz-makrokozmosz viszony kifejeződései, s a hatásokra várható reakciókat jelölik. Mi inkább az Országlán 15° -Vízöntő 15° tengelyen vetítünk át a pozíciókat. Az antisciaák jelentősége nem nagy, de, mint érdekességgel, részletes analízisek során, megpróbálkozhatunk vele.

A m u n d á n - r e l á c i ó :

Mundán-relációnak nevezzük annak az eljárásnak eredményét, amelynek során a házba helyezzük a pozíciókat, amely megfelel a mundánházaknak. Ha pl. a Mars az I. mundánház 5° -án áll, akkor az I. relációs ház 5° -ára kerül; ha a házak nem egyenlők, akkor az 5° -nak arányosan megfelelő fokszám lesz a Mars helye; ha az I. ház esetében, annak $8^\circ 13'$ -ére. Mi a mundán-relációt feleslegesnek ítéljük, hiszen a mundánházakkal jobban jelölhetjük a leggyengébb mérvű hatásokat. A mundán-relációkat a mundán-reláció pozícióinak az MC.-IC.-tengelyen való átvetítésével kapjuk meg. Ezeket sem ajánljuk.

A z a z a m e n :

Fludd, Charubel nyomán, valamint az ősi hagyományokból ismerünk olyan pontokat, amelyek violens planétákkal /de kisebb mértékben bármilyen planétával/ való konjunkciójuk és oppozíciójuk esetén súlyos karmikus tehertételeket jelölnek. Ezeket a fokokat azamen-fokoknak, a kapcsolódó planétát azamennek nevezzük.

A h y l e g :

Az arab csillagtudomány hagyománya szerint az a pont, amely az életerővel a képletben a leginkább összefügg. A klasszikus asztrológia szerint, ha a Nap az I., VII., 9., X., vagy 11. házban áll, akkor a Nap, ha nem úgy a Hód /amennyiben a fenti házakban áll/, ha az sem lehet, úgy az ASC. tekinthető a hylegnek. M~~i~~ a Napot tekintjük hylegnek, amennyiben sextil kapcsolata van az MC.-vel, és a 3., vagy 11. zónában áll, valamint ha konjunkcióban van az MC.-vel és az I. zónában áll. Ha ezeknek a követelményeknek a Nap nem felel meg, megnézhetjük a Hódat ebből a szempontból, s ha ez sem áll ily helyen, úgy az MC. a hyleg.

A z a n a r é t a :

Anaréta az a violens planéta, amely violens fényszögben áll a hyleggel; ilyen esetben az anaréta határozott. Nem határozott az anaréta akkor, ha nem-violens planéta violens fényszöget, vagy violens planéta nem-violens fényszöget vet a hylegre. A Jupiter azonban kvadrátban sem lehet anaréta. Az is lehetséges, hogy anaréta egyáltalán nincs a képletben.

Különleges érzékeny pontok:

Ezekhez tartozik a ptolemaioszi "Szerencsekerék", a "Halálpont", a "Házasságpont", a "Betegségpont", stb. Mi ezeket az elemeket nem alkalmazzuk.

- . -

Nem vesszük különsebben figyelembe - bár nem is vetjük el - a speciális konjunkciókat speciális ivértéken /combustus, via combusta, etb./

VII. A KÉPLET KIFEJTÉSE ÉS A DETERMINÁCIÓ.

A képlet analíziséhez feltétlenül szükséges annak kvantitativ és kvalitatív felmérése. Ezután a planéták elhelyezkedését, szóródását konstatáljuk. Ebből az illető /perszonál-asztrológia/ koncentráltóságára, intro-, vagy extravertáltságára következtethetünk.

- . -

A determináció - amely az asztrológia legfontosabb fejezete - itt, az analitikánál kapcsolódik be a gyakorlatba.

Mi a klasszikus alapokon nyugvó Morin-Schwikert determinációt csak bizonyos módosításokkal tudjuk elfogadni.

A klasszikus determináció-elmélet szerint a jegyeknek /csillagképekről nem is beszélnek/ nincs önálló hatásuk. Jellemüket az uralkodó planéta kozmikus helyzete határozza meg. Pl. az Oroszlán csupán akkor mutat valóban "oroszlán-jelleget", ha a Nap is ott áll; ha azonban a Skorpióban van, úgy az Oroszlán szinte Skorpióvá változik.

Szerintünk: a jegyeknek valóban nincsenek önálló vonásaik, de a csillagképeknek annál inkább! A csillagképek autonóm tulajdonságokkal bírnak, melyeket az uralkodóik kozmikus helyzete éppen csak átszínezhet /modulálhat/.

Mi az MC.-nek és az ASC.-nek /sőt minden főbb pontnak/ autonóm jelleget és fényszöghatást tulajdonítunk, míg a klasszikus /nem ősi!/ csillagtudomány csupán "érzékenységet" feltételez ezeknél a pozícióknál.

- . -

Amikor egy planétát vizsgálunk, értékelünk, vagy ugyanezt tesszük valamelyik csillagképpel, esetleg házzal, különbséget kell tennünk neutrális, szubjektív és objektív értékelés között:

a./ neutrális vonatkozás: gyökérjelentés;

b./ szubjektív vonatkozás: tulajdonság;

c./ objektív vonatkozás: hatás.

A neutrális vonatkozás lényegében kívül esik a determinatív vizsgálaton, a szubjektív és objektív vonatkozás viszont annak gerincét képezi.

Ugyanis mindig az egyik elem típus /pl. ház/ szubjektív, a másik kettő objektív.

a./ Ha a sarkalatos pontok és zónák szubjektívek, a planéták és csillagképek objektívek /anyagi vonatkozású analízis./

b./ Ha a csillagképek /csillagképzónák/ szubjektívek, a planéták és a sarkalatos pontok objektívek /lelki vonatkozású, középfokú analízis./

c./ Ha a planéták szubjektívek, a csillagképek és sarkalatos pontok, illetve zónák /házak/ objektívek /szellemi vonatkozású, magasabb fokú analízis./

Természetesen egy részletes analízis esetében mindhárom fázison keresztülmegyünk. Megjegyzendő azonban, hogy alapfokon az objektív tényezők szerepét jobban kiemeljük. Az asztrológusok többsége nem az ismertetett alapon dolgozik, és ez zavarokat okozhat.

Pl.: Jupiter a 8. házban:

- a./ harmónikus tudatszféra-átlépés /pl. halál/;
- b./ spiritiszta világnézet;

Az analízisban szereplő elemek determinatív összefüggései:

a./ A planétáknak planétákkal adódó determinatív kontaktusa:

1./ A planétával elsőrendű fénysszögkapcsolatban lévő másik planéta determinatív viszonyt állít fel /a felezőpont-viszony hasonló/.

b./ A planétáknak csillagképekkel adódó determinatív kontaktusa:

2./ A planéta az együttálló csillagképpel determinatív viszonyban van.

3./ A planéta a szembenálló csillagképpel determinatív kapcsolatban van.

c./ A planétáknak a zónákkal adódó determinatív kontaktusa:

4./ A planéta a zónával együttállva determinatív viszonyban van azzal.

5./ A planéta opponens zónában állva determinatív viszonyban van a kérdéses zónával.

6./ A planéta és a zónacsucs közötti erős, exakt fényszög determinatív kapcsolatnak számít.

d./ A planétáknak a csillagképekkel és zónákkal való determinatív kapcsolata:

7./ A planéta a zónába eső csillagképpel és így a zónával uralmi viszonyban van, a kapcsolat determinatív.

- . -

Természetesen a determinációs összefüggések száma jóval nagyobb. Mi azonban csak a leglényegesebb relációkat vettük figyelembe. Nem tartjuk fontosnak Morinne azokat a pontjait, amelyek az uralkodók diszpozitorait, az uralkodóval aspektált planétát is figyelembe vesszük. Viszont a zónák uralkodóit a zónákban alapos vizsgálat tárgyává tesszük. Ahol a planéta uralkodik /az a csillagkép és zóna/ az ok, ahol áll az az okozat.

Meggyőződésem szerint azokat a determinációs kapcsolatokat emeltem ki, amelyek feltétlenül szignifikáns motivumokra utalnak. Végeredményben filozófiai kérdéssé emelkedik az a probléma /amelynek asztrológiai metodikai megoldását célozzuk itt/, hogy az elemek differenciálása egy bizonyos pontig a motivumok nánszszerrü vizsgálatát elősegíti, később azonban azt megnehezíti.

- . -

Esoterikus- és mundán-analiziseknél a determináció elméletünk bizonyos mértékig módosul. Pl. mundánban a csillagképzónak 15° -a, és a planéták közti fényszögkapcsolat jeletékényebb lehet, mint a zónacsucok aspektáltsága.

Fentiek után térjünk vissza a képlet analíziséhez. Azután, hogy a planéták szóródását megállapítottuk, s ebből a személy koncentrálttságára vonatkozóan tájékozódunk, megkezdhetjük a determináción alapuló részletes képlet-fejtést.

Asztrotipológiai analízis:

Az elkészített asztroszkóp elemei:

- 1./ Naturális zodiákus az általánosan alkalmazott a spekulatív állatövvel szemben /vö.: zodiakális különbség./
- 2./ A csillagképzónák nem a Kossal /vagy egyébbel/, hanem az Oroszlánnal kezdődnek.
- 3./ A leginkább ajánlott zónamódszerek: ekvatoriális képletnél minden ház egyenlő, s a sarkalatos pontok a sarkalatos házakhoz esnek. Ekliptikális képleteknél az egyenlítő házak nem igen válnak be. Ajánlható elsősorban a Placidus- /esetleg a hasonló Regiomontanus/, kiegészítésképpen a Campanus-, másodsorban a Tiede-Grimm-rendszer.
- 4./ Tizenkét /4 rotációs, 4 drakónikus, 4 mundán/ sarkalatos pontot fogadunk el.
- 5./ Radix-képletben a 7 elsőrendű fénysszöggel dolgozunk.

- . -

/Mindig belsőcsúcsos forma alkalmazandó./

A képlet kifejtésének menete a következő:

1./ A planéták szóródása szerint:

- a./ az erősen szórt planéták: dekoncentrálttság;
- b./ normálisan szóródott planéták: egyensúly;
- c./ stelliumok /halmozódások/: összpontosított életterületek;
- d./ egyetlen nagy stellium: erős koncentrálttság.

2./ A planétáknak a tengelyekhez való viszonya szerint:

- a./ a planéták többsége a horizont felett: extroverzió;
- b./ a planéták többsége a horizont alatt: introverzió;
- c./ a planéták többsége keleten: individualizmus;
- d./ a planéták többsége nyugaton: kollektívizmus;
- e./ a planéták többsége keleten: erős konstitúció;
- f./ a planéták többsége nyugaton: gyenge konstitúció;
- g./ a planéták többsége délen: cselekvő típus /tevékeny/;
- h./ a planéták többsége északon: szenvedő típus /passzív/;

3./ A planéták kvantitatív értékelése:

Az általános képességek fokára utal. /Vö.: 1. táblázat./

4./ A planéták kvalitatív értékelése:

Az általános képességek harmónikus, vagy diszharmónikus váltára utal. /Vö.: 2. táblázat./

5. A pozitív, vagy negatív csillagképzőnák
kiemeltsége szerint:

- a./ Pozitív zónák kiemelve: aktivitás;
- b./ negatív zónák kiemelve: passzivitás;

Az MC. 5., az ASC. 4., a Nap 4., a Hold 3., a Merkúr 2., a többi bolygó 1. pontszámmal jelölendő /az összérték maximuma: 25 pont./

6./ A konstitucionális minőségű keresztek
kiemeltsége szerint:

- a./ Kardinális kiemelve: mentális;
- b./ stabil kiemelve: vitális;
- c./ mobilis kiemelve: motorikus.

7./ Az elementáris triplicitások kiemeltsége
szerint:

- a./ Tüzes: kolerikus temperamentum;
- a./ vizes: flegmatikus temperamentum;
- c./ légies: szangvinikus temperamentum;
- d./ földies: melankólikus temperamentum.
- a./ Tüzes: epileptoform;
- b./ vizes: skizoform;
- c./ légies: paranoform;
- d./ földies: cikloform.

/A hiszteroid típusok ezeken belül a változó csillagképzőnák-nál fejlődnek ki./

8./ A házak konstitúciója szerint:

- a./ Sarkalatos: markáns életmenet;
- b./ követő: lassu életmenet;
- c./ szélső: gyors, szétfolyó életmenet.

9./ A házak triplicitása szerint:

- a./ Vitális háromszög: energia, a testi, lelki és szellemi fejlődésben;
- b./ kondicionális háromszög: kiépülés, gyűjtés;
- c./ szociális háromszög: kapcsolatokra támaszkodás;
- d./ terminális háromszög: a feloldás kiemeltsége.

10./ A sarkalatos pontok szerint:

- Az MC.: a kialakult karakter jelölője;
- az ASC.: a kialakulási faktorok jelölője;
- az IC.: a non-ego, a tudat elszakadása; /a test közvetlenségétől/; a külső hatások;
- a DESC.: a célba való belémerülés.

11./ Az MC. jelöli meginkább a külsőt, az alaptulajdonságokat;

az ASC. jelöli leginkább az öröklött tulajdonságokat.

A Nap az Egot jelenti, de inkább szellemi értelemben.

A Hold az érzelmi, a Merkúr az értelmi élet jelölője.

12./ A házak csillagképzőnák analízise a 7 determinációs pont alapján, egyenként:

13./ Intuitív szintézis.

Ezotérikus és mundán asztrológiában a determináció és az egész analízis menete módosul; de erről majd később.

A születési és fogamzási képletek egymáshoz való viszonya.
Asztrológiai fogamzás-meghatározás Glahn szerint, Jónás
szerint és szerintünk. A fogamzási képlet kiszámítása a
Trutina Hermetis alapján. A Trutina Hermetis bírálata.
Más módszerek. A bevált módszer: a "fázis-szabály". A fo-
gamzási képlet jelentősége és alkalmazása.

A kínai, mongol és tibeti csillagtudomány a születési képlet mellett figyelembeveszi a fogamzás időpontjára felállított alapképletet is, sőt ez utóbbinak még nagyobb jelentőséget tulajdonít. Tudjuk, hogy pl. Kínában egy ember hivatalos életkora 9 hónappal /1 évvel/ több, mint más országokban.

A fogamzási képlet, vagy másnéven prénatál-epoche képlet valóban többet árul el egy személyről, mint a nativitási asztroszkóp; s ez nem véletlen, hiszen egy személy kialakulása a fizikai létsíkon, vagyis a tudatáramlatok inkarnatív manifesztálódása akkor következik be, amikor a sperma az ovumba hatol és létrejön a zygota. A coitus, vagy születés, esetleg a szülési fájdalmak időpontjára felállított képletek szintén igen kifejezőek lehetnek, de jelentőségükben - mivel speciálisak, nem teljesérvényűek - másodlagosak maradnak a "epoche" képlet mellett.

Európában is történtek kísérletek a fogamzási képletekkel kapcsolatosan, de sajnos igen kevesen dolgoznak ezzel a módszerrel rendszeresen. Ennek elsődleges oka az, hogy nincs /helyesebben eddig nem volt/ biztos formula a fogamzási idő exakt asztrológiai megállapítására. A kutatók egy része /szerencsére kisebb része/ egyszerűen a szülésetileg feltételezett fogamzási napok

egyikére állít fel Nap-asztreszkópot, s keresegy hipotetikus alappontot /ASC., stb./ Ez a módszer teljesen elfogadhatatlan, mivel a szülészeti-nőgyógyászati tudomány még ma sem tudja egészen pontosan megállapítani a graviditás időtartamát. Elméletileg 181-302 napban állapították meg jogi szempontból, s körülbelül 240-300 napban szülészeti szempontból. Gyakorlatilag az utolsó menstruáció, az első megmozdulás, és egyéb jelek, valamint a kitalinthatóság alapján sem lehet 1-2 hetes hibalehatóságok nélkül konstatálni a magzat életkorát.

Az Ogino-Knaus-féle elmélet nyújt néhány támpontot, de ez még nem elégséges.

Tudjuk, hogy a fogamzás után előfordul/-hat/ még egy /esetleg több/ menstruáció is; menstruálás alatt is lehetséges kivételesen fogamzás, stb.

A graviditás pontos időtartamának statisztikai meghatározására^{ra} olyan adatokra lenne szükség az orvostudománynak, amelyek szinte beszerezhetetlenek. Minimum 1000 személyre volna szükség; mindegyeik egészséges, menstruációs-zavaroktól mentes, valamennyi az első és egyetlen /deflorációs/ coitusból kifolyólag került graviditásba, többször nem közöszült. Ez szinte lehetetlen feltétel-sorozat. Teljesen egészséges nő is alig van, senki nem ad orvosnak sem bizalmas és teljesen szavahihető, /objektív/ vallomást szexuális életéről, stb.

Láthatjuk, hogy ily módon a fogamzás időpontját fixálni nem lehetséges, legfeljebb arra vonatkozóan kaphatunk orvosi felvilágosítást, hogy koraszülés történt-e, vagy sem.

Az asztrológiának megvan azonban a lehetősége arra, hogy az orvostudománytól részben függetlenül vizsgálva ezt a problémát, megfelelő eredményre jusson.

Az asztrológiai hagyomány - amelynek mély törvényszerűségeken nyugvó alapjai vannak - azt mondja, hogy a fogamzás a Holddal, illetve a holdmozgással van szoros összefüggésben. Ezt a megállapítást a tapasztalati asztrológia igazolni látszik. A csillagtudománynak két lehetősége van a fogamzás idejére való visszakövetkeztetésben. Az egyik a mater nativitási radix képlete, a másik az illető nativitási radix képlete figyelembe vételén alapszik.

A mater asztroszkópjának jelentőségét először Frank Glahn, a nagy német kutató fejtette ki. Glahn a tranzit Hold összefüggéseinek tulajdonított nagy fontosságot. Később munkatársai, tanítványai tökéletesítették módszerét.

A Glahn-féle hipotézis szerint - amit több ezer eset igazol - egy nő akkor fogamzóképes, ha a tranzit-Hold a születési képlet tengelyét metszi. Elsősorban, ha a horizont-tengelyt, másodszorban, ha a meridián-tengelyt, az utóbbi különösen akkor jöhet számításba, ha a Vénusz, vagy Mars az MC.-n, illetve az IC.-n áll. Ha az ASC.-t, vagy az MC.-t metszi a Hold nagyobb esély van fiúgyermekre, ha a DESC.-t, vagy az IC.-t, nagyobb lehetőség van leánygyermek születésére. A tengelyek körül álló planéták az utóbbi szabályt azonban gyakran megzavarják.

Természetesen a tengelymetzés előtt és után egy-két nappal is lehetséges fogamzás.

Kísérleteim - igen sok más kutató kísérleteivel együtt - szinte 100 %-ig igazolják a Glahn-féle hipotézist. Az igen csekély hibaszázalékot pedig, módosító módszerem - melyet a későbbiekben ismertetek - teljesen kiküszöböli.

Jónás Jenő, a magyar származású, Csehszlovákiában élő, kiváló asztrológus is kidolgozott egy elméletet, amelynek lényegét röviden ismertetem.

Jónás a luni-szoláris reláción alapuló szinódikus holdmozgást veszi figyelembe. Szerinte egy nő akkor fogamzóképes, ha a nativitási radix-képlet luni-szoláris /szinódikus/ fázisa /vagyis a látszólagos Nap-Hold ivdistancia/ az égen megismétlődik /illetve megközelítőleg megismétlődik/, s a radix által jelzett alaptendenciákat aktiválja. Jónásnak az a véleménye, hogy az ismétlődő fényssög Hold-helyzete, aszerint, hogy maszkulin, vagy feminin jegyben áll, határozza meg a születendő gyermek nemét, amelyet azonban más bolygótényezők is befolyásolnak.

A fogamzás időpontja ezek szerint megállapítható a nőgyógyászati-szülészeti vélemény és a kérdéses fázis időpontjának egybevetése alapján.

Jónás elméletének értékes motivuma a fázisok kiemelése; sajnos azonban a Nap-Hold ivtávolságnak, éppen ebben az összefüggésben nincs jelentősége. A Glahn-féle bevált módszerrel össze nem egyeztethető, s a kísérletek nem igazolják.

Igen sok képletet vizsgáltam meg ilyen szempontból /anyák és gyermekek képleteit/, de egyetlen eset sem igazolta a Jónás-féle feltevést kielégítően.

A fenti alapon készített Epoche-asztroszkópok egyáltalán nem jellemzőek a kérdéses egyénre. A születendő gyermek nemére vonatkozó elmélet /amelyet ugyan nem állítanak határozottan e módszer hívei sem/ teljesen képtelen, hiszen ez azt jelentené, hogy két naponként fiuk, két naponként lényok fogamzódnának, illetve születnének. Magam is adtam tanácsokat, a Jónás-féle elméletből kiindulva, de az eredmények mindig ellentétesek voltak. Azokban az intervallumokban, amikor a fogamzás lehetetlen lett volna, két esetben is bekövetkezett fogamzás; kifejezetten erős ismétlődő fázisnál egyetlen egyszer sem.

A magam részéről a Glahn-féle elmülethez a következőket fűzöm hozzá: Egy tengelyre értelmezett kritikus zónában a legerősebb valószínűségi pont a tengelypont mellett egy meghatározatlan pont is lehet, amely a menstruációtól függően, lassan végigvonul a kritikus 60° -on, majd ugrásszerűen a másik tengely /tengelypont/ kritikus zónájába vált át, amikor a menstruáció akkor következne be, s a Hold az előbbi tengelyt metszené. Szerintem ez az ugrás - mint kísérleteim is alátámasztják - általában kéthárom, esetleg egy-két, vagy három-négy havonként történik. Mivel a menstruáció havonta kb. 3-3 nappal tevődik korábbi dátumra, a kéthavonkénti ugrás a leggyakoribb. Oly nőknél, akiknél a Mars, vagy a Vénusz a tengelyekkel konjunkcióban van, vagy azok közelében áll, kivételes esetben olyankor is bekövetkezhethet fogamzás, amikor a menses tart.

Az Epoche-képlet kiszámítása a kérdéses személy /tehát nem a mater/ születési képletéből még bonyolultabb feladat; de pontos asztroszkópokat csak ily módon nyerhetünk. Többféle kétes-értékű metódust ismerünk, melyek azonban egy alapvető és helyénvaló motivumban egyeznek. Ez a motivum a Hold fokozott tekintetbevételére.

Ismerünk egy összefüggést - amely ugyan nem csodálatos és megmagyarázhatatlan, mint hitték - de mindenesetre rendkívül érdekes, és a kozmikus törvényszerűségek egyik bizonyítéka. Ez az összefüggés abban áll, hogy az ASC. és a Hold "helycsere" viszonyban vannak. Pl. az ASC. a Szűz 18° -án áll, a Hold az Oroszlán 5° -án; egy másik megelőző vagy következő Hold-hónapban, a Hold akkor kerül a Szűz 18° -ára, mikor az ASC. az Oroszlán 5° -ra /megközelítő pontossággal./ Ez az összefüggés lett az alapja egy általánosan elterjedt szisztémának, amelyet Trutina Hermetis néven említ az irodalom.

A Trutina Hermetis a következő összefüggések alapján áll:

születési Hold-pozíció = fogamzási ASC. pozíció;

fogamzási Hold-pozíció = születési ASC. pozíció;

ha a Hold a horizont felett áll;

születési Hold-pozíció = fogamzási DESC. pozíció;

fogamzási Hold-pozíció = születési DESC. pozíció;

ha a Hold a horizont alatt áll.

Olyan esetekben, amikor a születésben félhónapos eltérés van a graviditás idejét tekintve, az összefüggés fordított.

Egyes kutatók a fentebbi törvényszerűséget mellőzve - gyakorlati előnyre hivatkozva - új formában kísérelték meg az ábrázolást:

születési Hold-pozíció = fogamzási ASC.-pozíció;

fogamzási Hold-pozíció = születési DESC.-pozíció;

illetve

születési Hold-pozíció = fogamzási DESC.-pozíció;

fogamzási Hold-pozíció = születési ASC.-pozíció.

Ilyen formában ez a módszer egyáltalán nem válik be; klasszikus formájában, mint összefüggés feltétlenül érvényes, de szerintem semmi köze a fogamzás időpontjához. Ha ugyanis - feltéve, de meg nem engedve - érvényes lenne, úgy ebből szükségszerűen az következne, hogy egy nap alatt történő valamennyi fogamzáshoz mindössze kb. kétszer egy óra szülési idő járulna, illetve az egy nap leforgása alatt születő rengeteg ember kb. kétszer egy óra alatt fogamzódott. Ugyanakkor jóformán mindegyik más napon, vagy más órában, aszerint, hogy pl. valaki x napi holdállásnál, z aszcendensnél fogamzódott, akkor /ha a Hold a horizonttengely felett állt/ csak z holdállásnál, x aszcendensnél születhetik; x holdállásnál, y aszcendensnél a születéskor y holdállás x aszcendens áll fenn; tehát néhány órával későbbi fogamzás, néhány nappal későbbi születést jelezne, stb. De nézzük tovább: ha y holdállás x aszcendens a születési viszonylat, úgy x holdállás y aszcendens áll fenn, vagyis néhány órával /a z aszcendens-helyzettel összehasonlítva/ születési eltéréseknél többnapos fogamzási eltéréssel kellene számolnunk.

A Trutina Hermetis, mint fogamzás-megállapító módszer, abszolút képtelen elmélet. A biológiai felfogással szöges ellentétben áll, ezoterikus alapja nincs, összefüggései antagonisztikus ellentétben állnak egymással.

A Trutina Hermetis nemcsak elvileg abszurd /az ismertetett, törvénytelen más formájáról még szólni sem érdemes/, hanem a gyakorlat, tapasztalat is ellentmond neki. Tehát a Trutina Hermetist, mint érdekeséget figyelembe vehetjük, de az Epoche-megállapításra nem használhatjuk. Érdekes, hogy igen sok kiváló asztrológus dolgozott és dolgozik ma is ezzel a módszerrel, s nem törődnek módszerük ellentmondásaival. Hazánkban, a magyar asztrológia egykori mestere, Lederer Eduárd alkalmazta; első-sorban rektifikációs számításoknál, másodsorban prénatal-képletekkel kapcsolatban. Ma, Lederer régi tanítványain kívül, Dr. Rechnitz Kurt, a nemzetközi viszonylatban is kimagasló nőgyógyász-szülés asztrológus foglalkozik behatóbban a Trutina Hermetisszel, főként prénatal-Epoche-képletek felállítására céljából, amelyek orvosi-asztrológiai viszonyát kutatja a születési asztroszkópokkal összevetve.

Magam dolgoztam egy módóval - a Trutina Hermetiszben csalódva - amelyet szintén elvetek. Ez arra épül, hogy a fogamzási Hold és ASC. megközelítőleg ugyanott áll, mint a születési képletben. Ez a módszer nincs kellően megalapozva; különben a Trutina Hermetisszel volna rokon. A terhesség normális időtartamát 272 napban állapítja meg. Merevsége és tapasztalati-statistikai pontatlansága miatt azonban elvetem a fentebb említett Lunar-aszcendens relációt.

- . -

A f á z i s - s z a b á l y :

Hosszas elméleti és gyakorlati kutatás, kísérletek, matematikai-statisztikai kontroll-vizsgálatok, intuitív megközelítések alapján kidolgoztam egy elméletet, amely az asztrológia megbonthatatlan talaján áll, kifejezve a belső törvényszerűségek transzdialektikai összefüggéseit, ezotérikus képét, s harmóniában áll a Glahn-féle /illetőleg a módosított Glahn-féle/ hipotézis bevált szabályaival, valamint az orvostudomány felfogásával. Elméletemet a tapasztalat igazolta. Metódusomnak - melyet "fázisszabály" névvel jelölök - lényege a következő:

1./ A tropikus, vagy sziderikus Hold keringési idő másodlagos jelentőségű, a szinódikus keringési idővel szemben. Dorothea Zurlinden kutatásai a szinódikus lunárral kapcsolatosan szintén bizonyítják feltevésemet, amely egyébként megfelel az ősi asztrológiai hagyományoknak.

2./ A graviditás normális időtartama 9 szinódikus holdhónap, vagyis kb. 265 és 1/2 nap.

3./ Hónapos vagy félhónapos /ciklikus/ eltérések gyakoribbak, mint a naposak.

4./ Normális esetben a fogamzás Nap-Hold-távolsága megközelítőleg 0° - 10° / azonos, továbbá megközelítőleg azonos a /meridionális és/ horizontális tengelypontok távolsága a Holddal 0° - 10° / és a Nappal 0° - 20° / a születési képletben.

5./ A három szignifikáns pont /MC., Nap, Hold/ a fogamzási-születési képletek viszonylatában általában saját IV., illetve X. házukban állnak, tehát kb. 90° - 100° -ra eredeti pozícióiktól. /Vö.: eredet-cél, IV.-X. zóna./

Ez a metódus szinte hihetetlen eredményekre vezethet; alapjai megdönthetetlenek: az ősi hagyomány az eredet a IV. házhoz hozza összefüggésbe; ez megfelel a fogamzási viszonyulásnak a szüléshez. A X. zóna a cél; a szülés így vonatkozik a fogamzáshoz. /A szinódikus holdhónap: 29 d. 12 h. 44 m. 2.8 s./

Az Epoche-képlet kiszámítása ezek szerint a következő:

1./ Megállapítjuk a funiculus umbilicis folytonossága megszakadásának időpontját.

2./ A kapott időpontból levonunk 265 és 1/2 napot, s megállapítjuk, hogy pontosan melyik órában, percben áll fenn az ASC. /születési/ MC. helyzete, mely néhány fokos különbséggel a Nap-MC. /születési/ távolsággal is azonos.

3./ Erre az időpontra képletet állítunk fel.

Ekvatoriális képletek esetében ez a reláció hasonló, de az ekliptikális viszony a mérvadó.

- . -

Ezzel a módszerrel a Glahn-féle fogamzás-meghatározást is módosítani, illetve tökéletesíteni tudjuk oly módon, hogy a mater Epoche-képletét alapul nem vesszük.

Eltérések esetében fél-házisokkal operálunk.

DIREKCIÓ-SZÁMITÁSOK.

A direkciónális számításokat mi nem prognosztikai célokra használjuk, hanem a karmikus helyzet időnkénti /mindág a jelenre vonatkoztatott/ felmérésére. Szerintünk a "jövöbelátás" vagy a múltbeli események megállaitása illuzórikus és idegen az asztrológia ősi-eredeti, önmegismerést célzó alapeszméjétől.

A prognoszták vagy vásári kóklerek, vagy esetleg kiváló képzettségű szakemberek, de igazi asztrológusoknak nem nevezhetőek. A köznapai értelemben vett "jövöbelátás" ostobaság; egyetlen nagy szellem sem kíváncsi jövőjére.

Az intellektuális uton készült prognózisok jóformán sosem válnak be; a "szenzitív" asztrologusok is bármikor tévedhetnek. Az intellektus nem képes azt a számtalan kombinációs lehetőséget feldolgozni, amely egy direkciónális konstellációból adódik, s ha elvileg fel is dolgozná, az események lehetőségei között disztinkciókat tenni képtelen volna. A szenzitív jövöbelátó ugyan "antennaszerűen" fogja fel a dolgokat, de semmi sem biztosítja az embert, hogy mindig adekvát vonatkozásokat abszorbeál tudata számára a tudatalatti felvillanások közül. De ha mindeme feltétel ki lenne elégítve, akkor még mindig fennáll az akarat-szabadság ténye!

A legnagyobb tévedések egyike: összekeverni a szenzitivitást az intuitivitással. Ezt csak oly okkultistáknál tapasztaltuk, akiket a féleredmények, legalább is érzelmileg, kielégítettek.

A szenzitivitás a "voyant" állapot jelölője; a tudatszférákba való lemerülés rugalmassága. Az intuición a határtalan Tökéletesség felragyogása.

Az intellektuális karakternél magasabbrendű ugyan a szenzitiv, az igazán kiemelkedő médium, de ez sem közelíti meg a zsenit, nem-hogy a bölcsét. Az intuición az asztrológiában soha nem a helyes "találatokra" vonatkozik, hanem az értéktélet helyes voltára.

A prognózis /még ez is több a jóslásnál/ és különösen az elekciók /vgyis az inverz prognózisok, az eseményekhez való dátumkeresés/ lényegében nem egyebek gyenge intenzitású, silány, önös célzatu /"fekete"/ mágiánál.

1./ PRIMER-DIREKCIÓK:

A primér-direkciók igen régi eredetűek, s a középkori és korai-ujkori asztrológusok körében igen elterjedt módszert jelentettek. Placidus is kedvelte és alkalmazta ezt a rendszert. A primér-direkciókat rotációs-direkcióknak is nevezzük. Alapformájának kulcsa az alábbi:

$$4 \text{ időperc} = 1 \text{ év, vagyis } 1^{\circ} = 1 \text{ év;}$$

$$4 \text{ időperc} = 1 \text{ év;}$$

$$2' = 6 \text{ hónap;}$$

$$1' = 3 \text{ hónap;}$$

$$20'' = 1 \text{ hónap;}$$

$$10'' = 15 \text{ nap;}$$

$$1'' = 1 \text{ nap } 12 \text{ óra.}$$

Az $1^{\circ} = 1 \text{ év}$ összefüggés 1° -a helyett inkább a Naibod-féle számot szokás alkalmazni.

Ujabban Wasilo-Serecki grófnő kezdeményezésére a direkciókban a valóságos időt alkalmazzuk, vagyis az 1 nap valóságos idejének megfelelő törtrészeket, mely naponként különböző.

A primér-direkciót lehet az ekvátoron és az ekliptikán végrehajtani. Általában az ekvátoron szokás "dirigálni". Az MC. helyett ARMC.-vel dolgozunk, s a planéták hosszúsági értékeit a

$$\underline{\lg \operatorname{tg} \alpha = \lg \cos \Delta + \lg \operatorname{tg} \Lambda}$$

képlet alapján át kell számítanunk rektaszczenzióra.

Az ekliptikális formában egyszerűen a kérdéses időpontra - a kulcs alapján - horoszkópot állítunk fel, az ekvatoriális alak szerint az átalakítás után tesszük ugyanezt.

A primér - /és minden egyéb/ direkciónak ismeretes pozitív és negatív formája is. A negatív módszer visszafelé számol az alapponttól.

Egyéb alkalmazott kulcsok:

1 óra = 1 év; 1 óra = 1 hónap;

2 óra = 1 év; 2 óra = 1 hónap;

1 óra = 1 nap;

2 óra = 1 nap;

2./ SZEKUNDÉR-DIREKCIÓK:

A szekundér- vagy cirkumakció-direkciók a földnek a Nap körüli keringésével hozhatók összefüggésbe, s levezethetők a primér-direkciókból. A primér földmozgás ugyanis a forgás, a szekundér a keringés. Alapformájának kulcsa a következő:

1 nap = 1 év.

Wasilko-Serecki grófnő nyomán a valóságos idővel dolgozni a pontosság miatt előnyösebb, tehát a napi egyenleg-értékeket az alaptáblából is kell vennünk.

Ekvatoriális formában nem szoktuk alkalmazni. Ismeretes u. n. évi-szekundér is, amelynél a születés, fogamzás, vagy egyéb redix-időpont utáni első napra állított képlet az első évet, az ötödik az ötödik évet, stb. jelöli.

A szekundér-direkció pozitív alakját progressziónak vagy progressziónak, negatív alakját regressziónak vagy regressziónak nevezzük.

Más kulcsok:

1 nap-hónap = 1 év;

1 nap-hónap = 2 év.

Ezeket nemigen alkalmazzuk.

3./ TERCIÉR-DIREKCIÓK:

a./ Közönséges terciér-direkciók:

A terciér-direkciók lunáris, illetve a szekundérből való levezethetőség szerint, luniszoláris irányítások. E.H. Troinski, körünk egyik legnagyobb asztrológiai kutatója, vezette be a gyakorlatba a terciért, de már az indiai asztrológiában is megtalálhatjuk alapelvének nyomait. Indirekt kapcsolata van a föld harmadlagos mozgásával, a lunáris-mutációval. Az alábbi főformáit ismerjük:

1 nap = 1 hold-hónap;

"x" időpontot keressük;

kiszámítjuk, hogy hány teljes sziderikus holdhónap telik el az alapidőponttól a kérdéses időpontig; a számítást ephemerida segítségével végezzük /egy-két fennmarado nap nem számít./

Az "1 nap = 1 holdhónap" kulcs alapján átszámítandó az eredmény;

megállapítjuk, hogy jan. 0-tól hány nap telt el az alapidőpontig; a napok számát hozzáadjuk a napokra átszámított teljes holdhónapok számához;

a napok számát ezután hozzáadjuk a jan. 0.-hoz /szökőév esetén 1 nap levonandó/.

Erre a napra képletet állítunk fel.

Az ismerttetett direkciónak a terciér-direkcio I. nevet szokták adni. A terciér-direkcio II. az alábbi:

1 év = 27.3215824 nap.

Vagyis: 1 hét = 12 h.

2 hét = 1 nap;

1 hó = 2 nap;

6 hó = 13.6 nap;

1 év = 27.321 nap;

2 év = 55 nap;

3 év = 82 nap;

4 év = 109 nap;

5 év = 137 nap;

6 év = 164 nap;

7 év = 191 nap;

8 év = 219 nap;

9 év = 246 nap;

10 év = 273 nap;

20 év = 546 nap;

30 év = 820 nap;

40 év = 1093 nap;

50 év = 1366 nap;

60 év = 1639 nap;

70 év = 1913 nap.

Terciér-direkcio III.-nak nevezem a következő összefüggést:

1 év = 1 Sa ros-periódus /18 év 11 nap/.

b./ Szinódikus-terciér:

Ezt a formát én vezettem be a gyakorlatba, s tapasztalatom szerint még az előbbieknél, is pregnánsabb eredményekhez vezet.

Szinódikus-terciér I.

1 d = 29 d. 12 h. 44 m. 02.8 s.

A kiszámítás a közönséges terciér I. alapján történik.

Szinódikus-terciér II.

29 d. 12 h. 44 m. 02.8 s. = 1 év.

cca 1 hét = 144 45 m.

cca 2 hét = 1 d. 05 h. 31.8 m.

1 hó = 2 d. 11 h. 03.6 m.

6 hó = 14 d. 18 h. 22 m.

1 év = 29 d. 12 h. 44 m. 02.8 s.

2 év = 59 d. 01 h. 28 m.

3 év = 88 d. 14 h. 12 m.

5 év = 147 d. 15 h. 40 m.

10 év = 295 d. 07 h. 20 m.

20 év = 1 év 225 d. 08 h. 40 m.

30 év = 2 év 155 d. 10 h. 00 m.

60 év = 4 év 310 d. 20 h. 00 m.

A kiszámítás a közönséges terciér-direkció II. alapján történik.

Szinódikus-terciér III.

1 év = 1 Meton-ciklus /19 év/.

/ 19 év = 235 szinódikus holdhonappal./

A terciér-direkciók különféle formái a legkitünőbbben beválnak a gyakorlatban. Negatív alakjuk is ismeretes. A terciér-d. II.-t, évi-terciérnek is szokás alkalmazni, s ilyenkor lunár-progresszionak /vagy regresszionak/ nevezzük.

c./ KVARTÉR-DIREKCIÓ:

A kvartér direkciók a harmalagos, illetőleg ha mutációtól meg akarjuk különböztetni, a negyedleges földmozgással vannak összefüggésben. A primér-, szekundér- és terciér-direkciókból levezethetők és luniszoláris direkcióknak tekintendők.

Szoláris-kvartér-direkciók:

A szoláris-kvartérek a primér-szekundér vonalat kifejezetten tükrözik, a terciért kevésbé.

1 nap = 1 platonikus nap = 72 év;

1 hónap = 1 platonikus hónap = 2160 év;

1 év = 1 platonikus év = 25.920 év.

Rendkívül kifejező formák, de a nüanszok jelölésére az alábbiak felelnek meg:

1 év = 1 platonikus nap = 72 év;

72 év = 1 platonikus hónap = 2160 év;

72 év = 1 platonikus év = 25.920 év.

Az utóbbi kettő a legjobb mundán-direkciók közé tartozik.

Lunáris-, illetve luniszoláris-kvartér-direkciók:

Itt a primér-, szekundér-, terciér-vonal kifejezett.

Szinódikus formák:

29 d. 12 h. 44 m. 02,8 s. = 72 év.

1 Meton-ciklus = 72 év, vagyis:

19 év = 72 év;

19 év = 25.920 év.

Sziderikus formák:

A fentiekhez hasonlóak; a Meton-ciklus helyett a Saros-periódus helyettesítendő be.

d./ PROFÉKCIÓK:

Lényegében az előbbi fő-direkciókból származtathatók. Szimbólikus irányításoknak tekinthetők.

1./ Összevont primér-szekundér-direkció:

Kulcs: $1^{\circ} = 1$ év.

A képlet valamennyi eleme dirigálandó, mindkét irányban. A neohamburgi-iskola u.n. "gyűrűforogtató" irányítása.

2./ Platonikus-direkció:

Kulcs: $5^{\circ} = 1$ év;

$360^{\circ} = 72$ év.

Általam alkalmazott, igen jól bevált direkció. A dirigálás mindkét irányba történik.

3./ Grimm-féle-direkció:

Kulcs: $6^{\circ} = 1$ év;

$360^{\circ} = 60$ év.

Grimm, és más kutatók kedvelt formája volt. Szintén mindkét irányba elvégezhető.

4./ Proféció:

A legkitűnőbbbe bevált direkciók egyike. A neo-hamburgi iskola elveti.

Kulcs: $30^{\circ} = 1$ év;

$360^{\circ} = 12$ év.

Aránylag részletes módszer, amely nianszizozásra is alkalmas.

A dirigálás mindkét irányba történik. Jól alkalmazható rektifikációban.

$$360^{\circ} = 12 \text{ év;}$$

$$180^{\circ} = 6 \text{ év;}$$

$$90^{\circ} = 3 \text{ év;}$$

$$30^{\circ} = 1 \text{ év;}$$

$$15^{\circ} = 6 \text{ hónap;}$$

$$10^{\circ} = 4 \text{ hónap;}$$

$$7^{\circ}30' = 3 \text{ hónap;}$$

$$5^{\circ} = 2 \text{ hónap;}$$

$$2^{\circ}30' = 1 \text{ hónap;}$$

$$1^{\circ}15' = 15 \text{ nap;}$$

$$1^{\circ} = 12 \text{ nap;}$$

$$0^{\circ}30' = 6 \text{ nap;}$$

$$0^{\circ}15' = 2 \text{ nap;}$$

$$0^{\circ}07'30'' = 1 \text{ nap.}$$

5./ Navamsa-direkció:

Indiai alapon nyugvó irányítás. Kitűnően beválik a prognosztikában és korekcióknál egyaránt.

$$\text{Kulcs: } 3^{\circ}20' = 1 \text{ év;}$$

$$360^{\circ} = 108 \text{ év.}$$

$$360^{\circ} = 108 \text{ év;}$$

$$180^{\circ} = 54 \text{ év;}$$

$$90^{\circ} = 27 \text{ év;}$$

$$60^{\circ} = 18 \text{ év;}$$

$$30^{\circ} = 9 \text{ év;}$$

$15^{\circ} = 4 \text{ év } 6 \text{ hónap};$

$10^{\circ} = 3 \text{ év};$

$3^{\circ}20' = 1 \text{ év};$

$1^{\circ}40' = 6 \text{ hónap};$

$1^{\circ}04'40'' = 4 \text{ hónap};$

$0^{\circ}02'20'' = 2 \text{ hónap};$

$0^{\circ}01'10'' = 1 \text{ hónap}.$

6./ Egyébb direkciók:

A fenti - legmegbízhatóbb - irányítások mellett, azok alapján, több módszer alkalmazható. Pl.:

$2^{\circ}30' = 1 \text{ év};$

$10^{\circ} = 1 \text{ év};$

$15^{\circ} = 1 \text{ év};$

$90^{\circ} = 1 \text{ év};$

$360^{\circ} = 1 \text{ év};$

$1^{\circ}04'40'' = 1 \text{ év};$

$6^{\circ}40' = 1 \text{ év};$

$13^{\circ}20' = 1 \text{ év}; \text{ stb.}$

e./ RADIX-DIREKCIÓK:

Az asztrológiában jártakak jól tudják, hogy bár a klasszikus direkciók mind beválnak - perszonál kutatásban nem minden egyén egyformán érzékeny minden direkcióra. Ki kell kutatni minden egyes esetben, hogy ki, melyik irányításra reagál legjobban.

A radix-direkcionális irányítások, amelyek az alapképlet valamelyik distanciájára épülnek, feltétlenül beválnak. A radix-distanciák tranzitban való ismétlődésének jelentősége közismert. A distanciális segédképletekről később lesz szó.

Közönséges radix-distanciális direkciók:

alapja a következő:

a tranzit "incitációjaként" lemérjük két pozíció távolságát az égen /legajánlottabb a Napnak valamelyik kérdéses bolygóval való distanciáját alapul venni./ Pl. képletemben a Nap-Vénusz távolság 47° , ezt egy kulcsrendszerre kell átalakítani:

$$1 \text{ év} = 47^{\circ}.$$

A radix-distanciális-direkciók rokonsága a kabbalisztikus-szám - misztikai direkciókkal nyilvánvaló.

Radix-distancionális periódusok:

Magam - mielőtt még csillagtudománnyal kezdtem volna foglalkozni - megfigyeltem, hogy életemben /érzelmi vonalon/ egy 47 napos periódus ismétlődik. Hosszu időre visszaszámítva, igazolva láttam tapasztalatomat, s így prognózisokat is tudtam készíteni magamnak, sőt később másoknak is. Ez lett alapja speciális hullám-elméletemnek, amely később - több más tényező mellett - eljuttatott az asztrológiához. Amikor elkészítettem /sok éve már/ születési képletemet, meglepődve állapítottam meg, hogy a Nap és a Vénusz 47° -ra állnak egymástól.

$$\text{Tehát: } 47^{\circ} = 47 \text{ nap; } /1^{\circ} = 1 \text{ nap./}$$

Érdekessége annak a módszernek, hogy nem a szakaszt, hanem a fordulónapot emeli ki.

Komplex-radix-distanciális-direkciók:

A periódusos és közönséges formáknak a szekundérrel, vagy a terciérrel való kombinációjából adódik. Az asztrológiában - tudtommal - én alkalmaztam először.

Vegyük a 47 napot alapul. A primér-kulcs szerint $1^{\circ} = 1$ nap. /Vehetjük a Nailod-számot is, de nem lényeges./ Ezután a szekundérhez hasonlóan évekre értelmezzük; vagyis:

47 nap = 1 év.

Tehát:

10 év = 470 nap;

5 év = 235 nap;

1 év = 47 nap;

6 hónap = 23 nap 12 h.

3 hónap = 11 nap 18 h.

1 hónap = 3 nap 22 h.

1 nap = 9 h. 24 m.

12 h. = 4 h. 42 m.

1 h. = 23 m. 30 s.

30 m. = 11 m. 45 s.

15 m. = 5 m. 5 s.

1 m. = 23 s.

Ezt a szekundérhez hasonlóan alkalmazzuk.

Lunáris formája a következő:

1 nap = 1 szinódikus holdhónap, tehát

47 holdhónap = 19 év.

A 47 helyébe bármilyen adekvát érték behelyettesíthető.

f./ SEGÉDKÉPLET-DIREKCIÓK:

A segédképletek, vagyis az évi- és havi-horoszkópok közül a szekundér /progresszív-regresszív/ formát, valamint a /terciér/ lunár-progressziót, már említettük. A nem tárgyaltak közül a legjelentősebbek az alábbiak:

1./ Szolár-képlet:

A szolárokat az alapidőponttal adekvát viszonyban lévő, tehát annak megfelelő /azonos/ Napállás alapján készítjük el. Az alapidátumtól a szolár-revolúció szerint egy-két napos eltérések évenként lehetségesek.

Kiszámítás:

a./ Az alappozíciónak megfelelő Nap-helyzetet két "közrefogó" értéke közötti különbség: Napmozgás;

b./ a radix-pozícióból a kisebb kérdéses pozíciót levonjuk: distancia;

c./ a distancia d.log. értékéből levonjuk a Napmozgás d.log. értékét;

d./ az eredményt átszámítjuk időre;

e./ ehhez hozzáadjuk a csillagidőt, hozzáadjuk /vagy levonjuk/ a hosszúságnak megfelelő helyi időkülönbséget, s megkapjuk az ARMC.-t.

Ismeretes egy ciklikus kiszámítási forma is.

Szolár-direkció:

Kulcs: $1^{\circ} = 1$ nap.

Dirigálható: radix a radixon;

radix a szoláron;

szolár a radixon;

szolár a szoláron.

Mindegyiket mindkét irányba alkalmazhatjuk.

2./ Lunár:

Felállítása a Holdnak a radix-pozícióval való azonos hosszúságán alapszik. Kiszámítása a szoláréhoz hasonló. Évi és havi alakja ismeretes.

Lunár-direkció:

$13^{\circ}20' = 1$ nap.

Dirigálható: radix a radixon;

radix a lunáron;

lunár a radixon;

lunár a szoláron;

szolár a lunáron;

lunár a lunáron.

3./ Szinódikus-lunár:

Dorothea Zurlinden, a kiváló német asztrológus vezette be ezt a módszert, amely a közönséges lunárnál jobban beválik.

A Nap-Hold azonos fázisa alapján számítandó ki. Különböző a lunárhoz hasonlóan alkalmazzuk. Egy speciális formáján jelenleg kísérletezem.

4./ Planetárok:

A planeták azonos hosszúsága alapján is készíthetünk képleteket, de ezeknek inkább a mundán-asztrológiában van jelentőségük.

5./ Distanciális megismerések:

Két planéta távolságának megismétlődésére állítható fel, és az újabb ismétlődésig érvényesek. Mundánban igen fontosak.

g./ ÉLETKÖR-DIREKCIÓK:

Tulajdonképpen minden profékcionális irányítás átalkatható életkörre. Kifejezett életkörök az alábbiak:

1./ Glahn-féle életkör:

$$360^{\circ} = 100 \text{ év;}$$

$$1 \text{ ház} = 8 \text{ év és } 4 \text{ hónap.}$$

Az ASC.-től hátrafelé számolunk.

2./ Módosított Glahn-féle életkör:

Az MC.-től, vagy IC.-től számolunk mindkét irányba.

A Glahn-féle formának mundán-relációs alakja is ismeretes.

h./ KABBALISZTIKUS-DIREKCIÓK:

A radix-direkciók minden bizonnyal rokonai. Általában a distanciákkal kapcsolatosak, amelyeket tetszőleges kulcsokkal hoznak összefüggésbe.

A kabbalisztikus uralkodó megállapítása a következő módon történik: az ASC., vagy az MC. pozícióját ivértékben meghatározzuk; a Tavasz-, Nyár-, Ősz-, vagy Télponttól, vagy az Oroszlán /Vízöntő/ 15° -tól. A kapott szám - tegyük fel - 232.

$$232 = 2 + 3 + 2 = 7.$$

$$\text{/Nap/} = 1 = \text{Nap;}$$

$$\text{/Hold/} = 2 = \text{Hold;}$$

$$\text{/Merkur/} = 3 = \text{Jupiter;}$$

$$\text{/Vénusz/} = 4 = \text{Nap;}$$

$$\text{/Mars/} = 5 = \text{Merkur;}$$

$$\text{/Jupiter/} = 6 = \text{Vénusz;}$$

$$\text{/Nap/} = 7 = \text{Hold;}$$

/Szaturnusz/ = 8 = Szaturnusz;

/Jupiter/ = 9 = Mars.

A kabbalisztikus uralkodó ezek szerint a Nap.

/Exaktabb elnevezés lenne talán számmisztikai, vagy szám-mágiai direkció./

Az MC. - Vénusz távolság - mondjuk - 135° , ez megfelelne 135 évnek, de más számítás is ismeretes.

$135 = 13 + 5 = 18$. Ezek szerint a 18. életévben szerelmi illetve "vénuszi" esemény.

A 135 azonban még $= 1 + 3 + 5 = 9$.

A 9 marsikus szám, tehát aktív, esetleg brutális kapcsolat-ról lesz szó, amit kiemel az egész év $/18 = 1 + 8 = 9/$ marsikus vonatkozása is.

Ilyen, és ehhez hasonló módszerekkel dolgozva sok érdekes eredményt kaphatunk. Az év "kabbalisztikus urát" így kapjuk meg:

évszám - 4 év

7

1 = Szaturnusz;

2 = Jupiter;

3 = Mars;

4 = Nap;

5 = Vénusz;

6 = Merkúr;

7 = Hold;

Példánl: 1939

4

= 1935.

1935 : 7 = 276

53
45
3

3 = Mars /II. Világháború!/

Vagy: 1848

 4

= 1844

1844 : 7 = 263

24

24

3

3 = Mars /Európai forradalmak!/

Vagy más módszerrel:

1939 : 7 = 277

277 = 2 + 7 + 7 = 16 = 1 + 6 = 7 = Szturnusz.

1 = Nap;

2 = Hold;

3 = Merkúr;

4 = Vénusz;

5 = Mars;

6 = Jupiter;

7 = Szturnusz;

Természetesen még igen sok számmágiai módszer ismeretes, de
ujak is készíthetők. Ahoz azonban hogy ezekkel dolgozni tudjunk,
erősen kifejlett érzék szükséges.

TRANZITOK:

A tranzitok, vagyis az égen átvonuló planéták, amelyek manifesztálják a radix-pozíciók által jelölt pszichés-faktorokat, szintén jelentősek. Az újabb irodalom említ egy módszert, amely a radix-tranzit reláción alapszik. A tranzit pozíciókat az egyszerűség kedvéért gyűrűre rajzoljuk, s a planétákat a megfelelő radix planétákra állítjuk.

REKTIKÁCIÓ:

Az asztrológiai korrekció-számítás a legnehezebb feladatok közé tartozik. Technikájáról már sokat írtam, s összefoglaló munkámban igen nagy részletességgel fogom tárgyalni; most tehát csupán az alapelveket ismertetem.

A korrekció lépcsőzete:

Feltétel: a kérdéses időpont /pl. születés/ 1/2 órás pontossággal ismeretes.

1./ A megadott időpontból a "kilengési" idő 1/3-át levonjuk / 1/2 óra esetén 10 percet./

2./ Erre az időpontra képletet állítunk fel /feltételelesen/.

3./ Ha a kérdéses személy külseje ismert, a külső alapján vizsgáljuk a sarkalatos pontok helyzetét, s így próbálunk korrigálni.

4./ A kérdéses személy neme és a fokok páros vagy páratlan volta alapján korrigálunk.

5./ Kiprobáljuk a planéták irányításával, hogy a személy melyik direkcióra "érzékeny".

6./ A házcsuesok direkcióival korrigálunk.

7./ A kapott adatra képletet állítunk fel.

A DIREKCIONÁLIS SZÁMITÁSOK ÉRTÉKELESE:

Gyakorlatomban a négy fő-direkció a legjobban beváltak közé tartozik. Valamennyit elvégzem - noha nem minden formában /pl. vagy közönséges, vagy szinódikus terciér, stb./ A radix-direkciók a legtökéletesebbek. Nagyra értékelem az összevont primér-szekundért, a platonikusát, a Grimm-félét és a Navamsa-direkciót; a profekciót is szívesen alkalmazom.

Szólárt és lunárt mindig készítek a radix kiegészítéseként; különösen a szinódikus lunárt tartom megfelelőnek.

A számmágia-direkciókkal szintén kiváló eredményeket sikerült elérnem.

A tranzitokat - mint Dr.Baktay Ervin is megjegyzi - mindenki hajlamos túlértékelni.

A DIREKCIÓK KOMPONENSEINEK ÉRTÉKELESE:

Az irányításokban okvetlen figyelembe kell venni azoknak kétféle komponensét:

a./ a szignifikátort /a jelölőt/ és

b./ a promissort /az ígérőt/.

A determinációknál említettük már a faktorok neutrális, szubjektív és objektív alkalmazását.

Gyűkérijelentés - alapjelentés.....neutrális;

Tulajdonság.....szubjektív;

Hatás.....objektív.

A szignifikátor neutrális;

a promisszor objektív;

a házak, csillagképek szubjektívek.

A szignifikátor és promisszor figyelembevétele nélkül az analízisek rendkívül zavarosakká válnak, ~~mivel~~ ezt nem egy - különben igen kiváló - asztrológus prognosztikájában megfigyelhetjük.

B I B L I O G R Á F I A :

Baktay Ervin dr., A csillagfejtés könyve.

Jövőbelátás az asztrológiában. /Kézirat./

Brandler-Pracht, Astrologische Kollektion.

Hindu Astrologie.

Astrologisches Lehrbuch.

Astrologische Deutungsregeln.

Mundan-Astrologie.

Direktionen der wissenschaftlichen Astrologie.

Campanus, Breviloquium XII signorum zodiaci.

Cardanus, /szemelvények/.

Carter, Astropsycholog. Lexikon.

Astrologische Aspekte.

Ebertin, Astrologie und Liebesleben.

Frankhauser, Heroskopie.

Feerhew, Medizinische Astrologie.

Györfy, Asztrológia.

Klöckler, Kursus der Astrologie.

Kulin, A távcső világa.

Leo Alan, Astrologische Lehrbücher.

Esoteric Astrology.

What is a horoscope and how is it cast?

Lederer, /Asztrológiai előadások. Kivonatok./

Erubina Hermetica /Kézirat/.

László A., A házkörök az asztrológiában. /Kézirat./

Asztrológiai gondolatok. /Kézirat./

Heroskopia. /Kézirat./

László A., Önmegismerés. /Kézirat./

Asztromisztika. /Kézirat./

Kabbalisztikus asztrológia. /Kézirat./

A szintetikus iskola alapelvei. /Kézirat./

Direkciók. /Kézirat./

Leovitus, /Szemelvények./

Libra, Kosmos und Mikrokosmos.

Margana, A vizöntő korszak esoterikus astrologiája. /Fordította:

Dr.Hetényi Ernő./

Mayer, Handbuch der Astrologie.

Mensinga, Über alte und neue Astrologie.

Raisz Sándor, Asztrológiai jegyzetek.

Rechnitz Kurt dr., Szemelvények.

Robson, Szemelvények.

Sebottendorf, Die Symbole des Tierkreis.

Die Hilfshoroskopie.

Stunden, und Frage-Horoskopie.

Geschichte der Astrologie.

Die Häuser des Horoskopes.

"Janus", Astrologie et Occultisme.

Tiede, Astrolog. Lexikon.

Trainski, /Cikkek/.

Uhlemann, Grundzüge der Astronomie und Astrologie, herausgegeben

Vági, Die Mondknoten und die Astrologie.

Vehlow, Lehrkursus der wissenschaftlichen Geburts-Astrologie.

A fenti műveken kívül Barlet, Schwickert, Wasilko-Serecki munkáit, cikkeit kell általános asztrológiai vonatkozásban megemlítenem. Mundán-asztrológiában Karlhuber és Keppenstädter szakkönyvei és dolgozatai fontosak. Orvosi vonalon Jónás és Dr.Rechnitz Kurt értekezései figyelemre méltóak. Ezotérikus és káldeti asztrológiai jegyzetek: a "Körösi Csoma Sándor" Intézet /Buddhista Misszio, az Arya.Maitreya.Mandala magyarországi ága/ kiadványai, illetve közleményei: Dr. Bene László Domokos fordításában, illetve Ven.Dr.Hetényi Ernő örldításai és dolgozatai. A kozmobiologiai iskolák könyvei közül említem: Ganquelin újabb munkáit.

Nem beszéltünk még sok fontos kérdésről. Az exoterikus asztrológia különféle ágai: az asztrotipológia, asztrokarakterológia, asztropsychológia, asztrometapsychológia, orvosi asztrológia, mint perszonális ágak; az általános mundán-, az asztrológiai tömeg- és néplélektan, történelmi asztrológia, asztrometeorológia, asztroszeizmológia, mint mundán-ágak; esemény-asztrológia, kérdő-asztrológia, mint arkanum-ágak, s a kontakt-asztrológia kívül estek jelenlegi vázlataim kerületén.

Az exoterikus asztrológia különféle ágai, a mágikus asztrológia, az esoterikus asztrometapsychológia és a misztikus asztrológia sem került ellenzésre.

Miután ezekről a kérdésekről is irtam, szemelvényként az ilyen irányu tanulmányaimból is közre szándékozem adni néhányat, még mielőtt összefoglaló asztrológiai munkám el nem készül.

Budapest, 1963/25e7. évi május hó 18.-án.

László András.

F Ü G G E L É K .

Tanulmányomnak vázlatos szerkezete, polémikus felépítése lehetőséget nyújthat félreértésekre. Az alábbiakban, néhány pontban összefoglalom felfogásomat a tárgyalt metódikai-technikai kérdésekről.

Igen nagy statisztikai anyag állt rendelkezésemre, amely nézeteimre bizonyítékokat szolgáltatott. Természetesen egyetlen kérdésben sem akarom lezártnak tekinteni kutatásaimat; állandó revízió alatt tartom önmagam elméletét is - vállalva a következetlenség vádját.

A problematikus elemekkel kapcsolatosan az alábbiakat említem meg néhány pontban:

1./ A planéták különleges jelentőségének kidomborítása, fokozott figyelemmel a 7 elsőrendű planétára.

2./ A felfedezetlen planéták elnevezése intuitív alapon történt; meggyőződésem, hogy helyesen közeledtem belső tartalmukhoz. A "Kupido" elnevezéssel szemben nem hallottam ellenérvet, a "Géa" megjelölés azonban - bár nem szükségszerűen - félreértésre adhat alapot. A föld nevét társíthatjuk ehhez. Valóban, ez a bolygó bizonyos föld-analógiával rendelkezik /a Naptól számított sorrend: Nap, Merkúr, Vénusz, Hold és föld - az Uránusztól, vagyis a "szellemi Naptól" számított sorrend: Uránusz, Neptun, Plutó, Kupido és

a kérdéses planéta/. A félreértések elkerülése végett ajánlom a Géa-név helyett annak római formáját: a "Tellusz" /Tellus/ elnevezést.

3./ A "Kos 0° = Tavaszpont" kezdetű spekulatív ekvinokciális jegyzodiákus helyett, a naturális csillagképzodiákust alkalmazzuk hasonlóan a keleti asztrológia gyakorlatához.

4./ Az "Ayanamsha" értékének megállapítási formáival eléggé bőven foglalkoztam - s egy megfelelőnek látszó eredményre jutottam. A Tavaszpontnak az északi féltekére vonatkoztatott pozíciója az indiaiak szerint 498-ban, Hentges szerint i.e. 367 körül, a modern nyugati kutatók szerint i.e. 199-ben volt, ekvivalens az Aries /Kos/ 0° -kal. Más, indiai /hindu és buddhista/ felfogás szerint a Buddha /a hinduknál Vishnu 9. Avatárja/ születésével kezdődött a "mobilis" világéra, i.e. 623-ban, s a kardinális korszak 1537-ben /a buddh. időszámítást figyelembe véve, i.sz. 2240-ben veszi kezdetét./ A "mobilis" éra kezdetét Krisztus feltételezett születési évével is összefüggésbe hozzák; magam is ezt fogadom el tanulmányomban, mivel az állócsillagok és csillagképzónák / $30-30^{\circ}$ -os szakaszok/ korrelációinak ez különösen megfelel. Ezek szerint i.e. 4-ben kezdődött a "mobilis", és 2156-ban kezdődik a kardinális korszak. Legújabbban egy másik időponttal is foglalkozom, amely még az előbbieknél is megfelelőbbnek látszik. 1897-et, Krishnamurti születésének évét veszem alapul, mint a kardinális éra kezdetét. A kardinális éra jelenti a legáltalánosabb érvényű szellemi törekvéseket, s a "legidőtlenebb" tanítást. Krishnamurti korlátlan szárnyalásu világszemléletét joggal tekinthetjük éránk kezdőakkordjának.

5./ Analógikus zodiákusokkal speciális esetekben operálunk.

Pl.: a kozmikus Délponttal analóg a Nyárpont, a kozmikus Délpont a Leo 0°. A Nyárponttól kezdhetünk analógikus állatövet, amely az Oroszlánnal indul.

6./ A csillagképzónák a szellemi fejlődés útját jelképezik. Az Oroszlán 0°-ot /az "ősnemű" Nap otthona/ a kibontakozó /radiális/ fejlődés alfájának és omegájának tekintem, míg a komplementer elnyugvó /tangenciális/ fejlődés kezdő és végpontja a Vizöntő 0° /a hermafrodita szellemi naptendenciák otthona/. A Kos nem lehet kezdőcsillagkép. /Bővebben más tanulmányomban./

7./ A házak jelentőségét harmadlagosnak tekintem. Alkalmazható házrendszerek:

- a./ kozmos házak, alappont az Oroszlán, vagy Vizöntő 0°;
- b./ mundán házak, alappont a Nyár-, vagy a Télpont;
- c./ drakónikus házak, alappont a Sárkányfej kvadrátpontjai;
- d./ égi házak, alappont valamely csillagképzóna 15°-a;
- e./ Nap-házak, alappont a Nap, vagy az Uránusz;
- f./ Hold-házak, alappont a Hold, vagy az Uránusz;
- g./ meridián-házak, alappont az MC., vagy az IC.

Az első három rendszer iránya precessziós /drakonikus/, a többié rotációs /cirkumakciós/.

8./ A különféle házmodszerek közül - különböző szempontoknak megfelelően - kizárólag a közép-, illetve belsőcsúcsos meridiális formák válnak be.

- a./ Ekvális metódusok közül: az ősi középcsúcsos forma;
- b./ szemiekválisak közül: a "karmikus", ill. Tiede-féle;
- c./ inekválisak közül: a Placiánus-féle belsőcsúcsos forma.

Az alappont - még egyszer hangsúlyozom - nem az ASC., hanem - az ősi tradícióknak megfelelően - az MC., vagy IC.

9./ A születési képletnél fontosabbnak tekintjük a fogamzási időpontra felállított képleteket.

Kiszámítás: a naturális zodiákusra értelmezett, pontos születési képlet, az anya képlete, s egy szülési vélemény a kiindulópontok. A graviditás normális időtartama kb. 265 1/2 nap, vagyis 9 szinódikus hold-hónap. /Félhónapos eltérések gyakoribbak, mint néhány naposak./ Normális esetben a fogamzási Nap-pozíció $95-100^{\circ}$ távolságra van a születési Napállástól, a Hold-pozíciók distanciája $88-92^{\circ}$ /tehát a fázis megközelítőleg azonos./ A fogamzás MC.-je ~~12~~ $1-2^{\circ}$ eltéréssel megegyezik a születési MC. kvadrátpontjával, s a földrajzi helytől és időponttól függően esetleg az ASC.-sel is.

10./ A születési képletek kevesebbet árulnak el egy személyről, de többet mondanak arról, hogy a kérdéses személy mit jelent mások számára.

Remélem, hogy fentebbi pontjaim rávilágítottak azokra a kérdésekre, melyek tanulmányomban látszólagos ellentmondások voltak.